

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 3 (77) APRILIE 2001

- Primirea Drapelurilor de Luptă
- Flotila 1 Maritimă

SUMAR

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 3 (77) APRILIE 2001

Redactor-șef:

Comandor dr. IOAN DAMASCHIN

Secretar de redacție:

Căpitan COSTEL SUSANU

Redactori:

BOGDAN DINU

Locotenent MUGUR CRÎNGAȘU

Corector: FLOARE BRÂNZĂ

Fotoreporter: VALENTINA CIUCU

ADRESA REDACȚIEI

Cercul Militar Constanța
Str. Traian nr. 29

041 - 618127 (redactor-șef)
041 - 615700/0238 (redacția)
041 - 550677 (fax)

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

COPYRIGHT

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

DIFUZARE

Revista apare lunar cu excepția numărului comun ianuarie-februarie.

Se difuzează în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua **Cuget Liber** și în unități militare.

Ediția s-a încheiat la 30 martie 2001

ISSN - 1222-9423

B-95001

Tipar și tehnoredactare computerizată

Constanța
Str. I. C. Brătianu nr. 5
Telefon: 041 - 665710; 637855
Fax: 041 - 619524
Tehnoredactor: Mariana Băcioiu

COPERTA I: Depunerea Jurământului Militar la Mangalia

COPERTA IV: În căutarea echilibrului ...
Foto: Petrică Mihalache

Preț: 13.200 lei

14 ȘCOALA DE SCAFANDRI

Locul în care se formează „cuceritorii adâncurilor”

15 MONITOR PE DUNĂRE

Pregătirea pentru luptă nu se face cu „jumătăți de măsură”

16 ODISEEA 2001

Nava „CONSTANȚA” implicată într-un proiect cultural unic prin amploare și miză

17 OASPEȚI AI FORȚELOR NAVALE

18 ISTORICUL MILITAR

Comandor prof. univ. dr. JIPA ROTARU

20 NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

22 OPINII

Ofițerii de marină trebuie să fie în prima linie a propagandei marinărești

2 FLOTILELE MARITIME AU PRIMIT DRAPELELE DE LUPȚĂ

27 CAREUL MARINARILOR

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari

28 CARTUL LIBER

Test: Sunteți un om al progresului?

29 INFO/BLITZ

6 FLOTLA 1 MARITIMĂ

Restructurare în Forțele Navale

24 O SUTĂ DE ANI DE ISTORIE A DIRIJABILELOR

26 RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

LA MOMENTUL „SCADENȚEI”

SIMBOLUL SFÂNT AL ARMATEI ROMÂNE DRAPELUL DE LUPTĂ TRICOLOR

Dintotdeauna omul a simțit nevoia unui simbol. Un simbol care să-l reprezinte, pe care să-l poarte în suflet și cu care să se identifice. Stindardul de luptă a reprezentat încă din antichitate simbolul sfânt pentru oștenii care luptau, fie că mergeau spre noi cuceriri de teritorii și crearea de noi imperii, fie că își apărau ființa statală și glia.

Un simbol unic și universal este **Drapelul Țării** cu care orice stat din lume își revendică identitatea.

Pentru România acest simbol este reprezentat de TRICOLOR, sintetizat și stabilit pentru eternitate de marele domnitor pământean Alexandru Ioan Cuza, care, după Unirea Principatelor Române, a unit și drapelele: albastru și roșu (al Moldovei) și albastru și galben (al Munteniei).

Pentru Armata Română - instituție menită a salvagarda identitatea statală, pregătită pentru a realiza prin luptă acest deziderat, atunci când alte rațiuni își încetează efectul, a cărei deviză este **ONOARE ȘI PATRIE**, TRICOLORUL reprezintă **DRAPELUL DE LUPTĂ**.

DRAPELUL DE LUPTĂ al unității este simbolul onoarei, vitejiei și gloriei militare. El reprezintă trecutul glorios de luptă al poporului român pentru libertate națională și tradițiile de luptă ale unității, amintind fiecărui militar datoria de a servi cu credință patria, de a apăra cu orice preț unitatea, suveranitatea și independența României.

Sub acest simbol sfânt - Drapelul Tricolor - și-au trăit marinarii români crezul de iubire și dăruire față de neam și țară, față de identitatea statală a României. Ei s-au umplut de glorie la 1877 în cucerirea Independenței de Stat, în Războiul de Întregire pentru aducerea României Mari în granițele sale străbune și firești, în al Doilea Război Mondial pentru realipirea la trupul țării a pământului samavolnic ocupat.

Sub acest simbol, ei, marinarii militari își desăvârșesc azi pregătirea de luptă pentru ca, la nevoie, să se situeze la înălțimea moștenirii lăsate de înaintași.

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

În prezența ministrului apărării naționale
și a șefului Statului Major General,

FLOTILELE MARITIME AU PRIMIT DRAPELELE DE LUPTĂ

Militarii încorporați în luna februarie a.c. au depus
Jurământul militar

*„Jur să păstrez ca pe lumina
ochilor Drapelul de Luptă
tricolor, simbol al unității,
suveranității și independenței
naționale, al onoarei, vitejiei
și gloriei militare a poporului
român, al tradițiilor eroice
străbune și al patriei mele,
România!”*

Căpitan **Costel SUSANU**

Într-o perioadă în care societatea românească are nevoie de resuscitarea simțămintelor patriotice – devenite, în mod nedrept, desuete și chiar patetice în unele medii „moderniste” – festivitățile militare desfășurate la Mangalia și la Constanța, în ziua de 10 martie a.c., se constituie în momente de mare semnificație pentru cele două mari unități ale Forțelor Navale, înființate pe 1 septembrie 2000.

Comandanților celor două Flotile Maritime – contraamiral **Constantin Nasuia**, la Mangalia și comandor **Drăguț Spiță**, la Constanța – le-au fost înmânate Drapelele de Luptă de către ministrul apărării naționale, domnul **Ioan Mircea Pașcu**. Militarii încorporați în luna februarie a.c. au fost primii care au avut onoarea să depună Jurământul Militar în fața noilor simboluri sacre ale Armatei României.

DECRET

Nr. 87 din 8 martie 2001
privind acordarea Drapelului de
Luptă unor mari unități militare

În temeiul prevederilor art. 99 alin. 1 din Constituția României și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea Drapelului de Luptă marilor unități și unităților militare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României decretează:
Articol unic – Se acordă Drapelul de Luptă următoarelor mari unități militare: Flotila 1 Maritimă și Flotila 2 Maritimă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

Mangalia

Începând cu ora 9.30, în Piața Unirii din localitate, s-a desfășurat ceremonialul acordării **Drapelului de Luptă** Flotilei 2 Maritime și depunerii Jurământului Militar de către recruții din garnizoană încorporați în luna februarie. Au fost alături de marinarii militari la aceste importante evenimente din viața unităților domnul **Ioan Mircea Pașcu**,

ministrul apărării naționale, general de armată dr. **Mihail Popescu**, șeful Statului Major General, viceamiral-comandor dr. **Traian Atanasiu**, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral **Corneliu Rudencu**, adjunctul șefului Statului Major General, **Zamfir Iorguș**, primarul municipiului Mangalia, alte oficialități militare și din administrație precum și o numeroasă audiență din rândul populației civile.

Șeful Statului Major General a citit Decretul Prezidențial emis cu această ocazie, după care ministrul apărării naționale a înmănat Drapelul de Luptă comandantului Flotilei 2 Maritime, contraamiral **Constantin Nasuia**. În continuare s-a desfășurat depunerea Jurământului militar.

„Înmânând Drapelul de Luptă unei unități militare simt o mare responsabilitate și sunt onorat pentru că acest drapel este sufletul unității și un simbol, în același timp. Mă bucur să fac acest lucru aici, la Mangalia” – a subliniat ministrul apărării naționale în alocuțiunea ținută după încheierea festivităților.

Importanța specială a dublului eveniment a fost accentuată de către comandantul Flotilei 2 Maritime, contraamiral **Constantin Nasuia**: „Desfășurat cu ocazia înmânării Drapelului de Luptă Flotilei 2 Maritime, depunerea Jurământului militar ne face să ne aducem aminte de porunca țării; în el răsună ecurile trecutului istoric, chemarea tradițiilor multiseculare ce își au rădăcini adânc înfipte în istoria poporului român. Dând viață cuvintelor puține și simple ale Jurământului militar veți

deveni cu adevărat cetățeni maturi, capabili să vă așezați viața în rosturile firești. Să privim deci cu nădejde și speranță culorile dragi ale Drapelului și să ne mobilizăm pentru a răzbate asemenea înaintașilor noștri”.

Contraamiral Constantin Nasuia,
comandantul Flotilei 2 Maritime Mangalia

Constanța

Pe faleza din fața Statului Major al Forțelor Navale, ceremonialul a fost deschis de o slujbă religioasă. Șeful Statului Major General a citit Decretul Prezidențial privind acordarea **Drapelului de Luptă** Flotei 1 Maritime. Ministrul apărării naționale a înmănat Drapelul comandantului Flotei 1 Maritime, comandor **Drăguț Spiță**.

Festivitatea a continuat cu depunerea Jurământului militar de către recruții din unitățile de marină ale garnizoanei Constanța și s-a încheiat cu defilarea efectivelor.

Semnificația momentului a fost relevată de către comandantul Flotei 1 Maritime, comandor **Drăguț Spiță**: „Jurământul militar reprezintă documentul de adeziune sacră, conștientă și responsabilă prin care vă angajați cu toată ființa și conștiința, chiar cu jertfa supremă, să vă îndepliniți obligațiile și îndatoririle, să contribuiți cu toate forțele la întărirea capacității de luptă a unităților din care

Deplasarea la Constanța cu o navă purtătoare de rachete a constituit un moment special pentru înaltele oficialități.

Comandor Drăguț Spiță,
comandantul Flotei 1 Maritime

faceți parte, să respectați ordinea și disciplina militară, să vă pregătiți temeinic pentru apărarea patriei, a independenței, suveranității și integrității teritoriale”.

Inevitabil, ziariștii prezenți au abordat și problemele „fierbinți” cu care se confruntă Ministerul Apărării Naționale în această perioadă de restructurare și redimensionare. Ministrul apărării naționale, șeful Statului Major General și șeful Statului Major al Forțelor Navale au făcut precizări importante, de natură să aducă necesare lămuriri, atât pentru personalul militar, direct implicat în proces, cât și pentru opinia publică, în general.

Ministrul apărării naționale – „**Cheltuielile de apărare anul acesta se vor cifra la circa un miliard de dolari. Noi credem că reprezintă un plus și sperăm să-i folosim cât mai bine. În această scurtă călătorie pe care am făcut-o la Mangalia și la Constanța m-am convins că acești oameni trebuie să fie respectați foarte mult deoarece stăpânesc o tehnică specială pentru îndeplinirea misiunilor de luptă**”

Șeful Statului Major General – „**Faptul că noile mari unități din cadrul marinei au primit Drapelele de Luptă este un semn că restructurarea a început și reforma merge**”

Șeful Statului Major al Forțelor Navale – „**Marina are nevoie de bani și anul acesta. Sperăm să-i primim astfel încât să ne putem îndeplini misiunile cu eficiența așteptată**”

În legătură cu bugetul de care vor beneficia Forțele Navale anul acesta și cu obiectivul strategic al Armatei, integrarea în NATO, domnul **Ioan Mircea Pașcu** a precizat: „**Banii pe care-i vom obține se vor îndrepta spre obiectivele care marchează pașii spre intrarea României în NATO, iar în măsura în care Forțele Navale au asemenea obiective, banii vor veni cu siguranță și în această direcție. România nu se poate simți în siguranță decât în NATO. Trebuie să fim realiști și să ne facem datoria. Să sperăm, însă, că odată ce ne vom face datoria, lucrurile vor fi judecate corect.**”

Pentru îndeplinirea acestui deziderat se impun măsuri imperative: restructurarea armatei, recalificarea și selecționarea personalului pe baza unor criterii ferme - rezistență fizică și psihică, competență, inteligență, probitate morală - investirea de fonduri în baza tehnică și pregătirea specialiștilor, schimbul reciproc de informații cu structurile militare ale țărilor membre NATO precum și o puternică infuzie de moralitate și disciplină în rândul cadrelor militare.

Ceea ce se întâmplă acum în Armata Română este un proces de transformare spre o armată modernă: „**Situația economică a țării s-a schimbat și armata trebuie să se adapteze. Trebuie să ne dăm silința să trecem cu bine acest test al maturității, pentru că soldații devin acum bărbați.**”

Domnul **Ioan Mircea Pașcu** a evidențiat faptul că instituția militară va face ce-i stă în putință pentru a asigura satisfacerea stagiului militar în condiții bune. Anul acesta armata va obține un plus de resurse care vor fi judicios folosite în vederea atingerii obiectivelor propuse, inclusiv pentru o bună pregătire în perspectiva summitului NATO din anul 2002. „**Ministerul Apărării**

Ministrul Apărării Naționale, Ioan Mircea Pașcu

Naționale va continua să promoveze măsurile de restructurare și programele de modernizare a armatei care vizează, inclusiv în zona Dobrogea, creșterea mobilității și puterii forțelor armate precum și a gradului de interoperabilitate cu structurile Alianței” - a concluzionat ministrul apărării naționale.

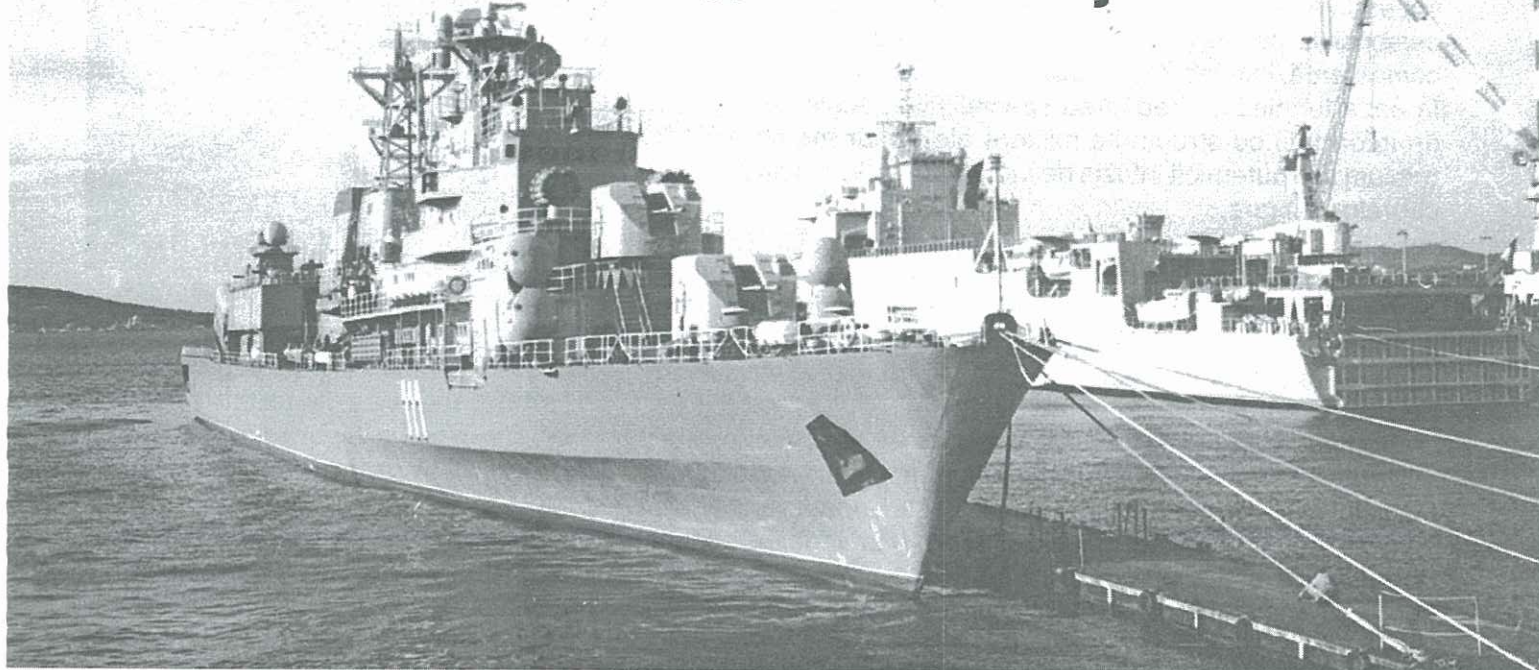

Restructurare în Forțele Navale

FLOTILA 1 MARITIMĂ

LA MOMENTUL „SCADENȚEI“

Bogdan DINU

La mijlocul lunii trecute comandanților Flotilelor 1 și 2 Maritime le-au fost înmânate drapele de luptă chiar de către ministrul apărării naționale. Momentul nu reprezintă, așa cum s-au grăbit să afirme unii, „un semn de recunoaștere a împlinirii unei etape a reformei“. Mai degrabă „este un semn că restructurarea a început și reforma merge“, după cum a declarat șeful Statului Major General, domnul general de armată dr. **Mihail Popescu**. Am adăuga că restructurarea este însoțită de numeroase dificultăți, unele considerabile, mai ales în modul în care această acțiune este percepută de către cadrele militare. Tot atât de adevărat este că multe dintre aceste nemulțumiri țin de lipsa de comunicare și informare. Tocmai de aceea, la numai o săptămână distanță, ministrul apărării naționale și echipa sa au revenit în Dobrogea și au vizitat mai multe unități

militare pentru a purta un dialog deschis cu oamenii. S-a intenționat explicarea rațiunilor și a modului de desfășurare a restructurării actuale din Armata României.

Lăudabilă este și inițiativa presei militare, respectiv a ziarului „Observatorul militar“, de a publica în paginile sale strategia Statului Major General vizând „Restructurarea și modernizarea Armatei României (2001-2010)“. Mai puțin fericită este prezentarea Forțelor Navale, confuză și destul de „alambicată“, mai ales la capitolul operaționalizare sau perspectiva acesteia pentru anul 2003. În ceea ce ne privește, revista noastră continuă prezentarea noilor structuri din cadrul Forțelor Navale, aflate într-o dinamică accentuată. După ce în numărul trecut am prezentat Flotila 2 Maritimă, în paginile următoare vom încerca să „creionăm“ Flotila 1 Maritimă. Documentarea noastră (realizată în ultima decadă a lunii martie) a coincis cu perioada în care unele unități se desființau, altele

„fuzionau“ dând naștere la noi divizioane și modificând astfel considerabil structura inițială a Flotei 1 Maritime.

O nouă structură

Flotila 1 Maritimă era formată – până la începutul acestei luni – din distrugătorul MĂRĂȘEȘTI, submarinul DELFINUL, Divizionul Nave Dragoare și Puitoare de mine, Divizionul Nave Dragoare maritime, Divizionul Nave Dragoare de radă, la care se adăuga comandamentul Flotei. De la 1 aprilie 2001, în urma procesului de redimensionare, structura Flotei a fost modificată. Astfel, Divizionul Nave Dragoare de radă de la Mangalia a fost desființat și a dispărut ca unitate din cadrul Flotei. Divizionul Nave dragoare și puitoare de mine de la Constanța s-a unit cu Divizionul Nave Dragoare maritime rezultând o singură unitate: Divizionul 146 Nave Dragoare Minare-Deminare. Acesta are în

OBSERVATOR PE PUNTEA ETALON

componentă trei secții: puitoare de mine, dragoare de bază și dragoare maritime. Aducerea dragoarelor maritime în baza de la Constanța este doar o chestiune de timp și resurse financiare.

„Încadrarea echipajelor în actuala structură – ne-a declarat comandantul Flotei, comandorul **Drăguț Spiță** – este asigurată în proporție de 75%. Navele care sunt prevăzute să participe la misiuni în cadrul Parteneriatului pentru Pace sau la viitoarea forță a Uniunii Europene Occidentale, respectiv o parte din dragoarele maritime și fostul distrugător **MĂRĂȘEȘTI**, au o încadrare mult mai bună și urmează ca din acest an și, cu extensie până în anul 2003, să fie operaționalizate la standardele necesare, atât din punct de vedere tehnic cât și din punct de vedere al pregătirii personalului.”

Redistribuirea cadrelor militare din fostul Divizion Nave Dragoare de radă s-a făcut pe baza mai multor criterii: gradul și pregătirea fiecăruia, locuință (în ce garnizoană are domiciliul), opțiunea personală pe bază de raport. Un număr redus de cadre au preferat trecerea în rezervă, mai ales cei care îndeplineau condițiile de pensionare. „La nivelul Flotei Maritime și al Statului Major al Forțelor Navale s-au găsit soluții de redistribuire a personalului de la unitățile restructurate. Din acest punct de vedere nu sunt probleme majore. Dacă ne referim la faptul că actuala restructurare a impus reducerea unor indici de funcții care are drept rezultat o diminuare a soldelor, vă amintesc că este încă în vigoare ordinul ministrului apărării naționale care prevede că pe timpul restructurării, dacă există asemenea diferențe, să se mențină valoarea fostei funcții până în anul 2003. Ordinul este cunoscut și nu vreau să mai insist asupra lui.”

În realitate, foarte multe funcții au crescut cu o treaptă, cum ar fi cele de comandant de unitate de luptă de pe nave. Măsura este de natură să îi motiveze în plus pe tinerii ofițeri în a-și petrece primii ani ai carierei la nave. Problema proiectării unor Forțe Navale moderne, din toate punctele de vedere, nu poate fi separată de problema

personalului care urmează să încadreze aceste structuri. În acest sens creșterea „creditului” acordat ofițerilor tineri (nu mă refer doar la aspiranți sau locotenenți), motivați și bine pregătiți profesional, cu o altă mentalitate, ar fi o măsură „cu bătaie lungă”. Nu doar pentru o singură categorie de forțe sau pentru viitoarea noastră aderare la structurile euroatlantice, dar chiar pentru întreaga societate. Este interesant că astfel de semnale au început să vină și din partea presei: „Armata ar putea deveni motorul marilor schimbări din România. Prin intermediul celor peste o sută de mii de militari, plus familiile acestora, noua mentalitate, spiritul de ordine, de fidelitate față de țară, rigoarea, noile valori s-ar răspândi mult mai rapid în societatea românească. Exemplul Armatei de racordare la standardele și valorile occidentale ar putea fi ușor urmat și de alte instituții”. Am citat din editorialul unui ziar național.

La ambele flote am constatat însă regretul unor ofițeri, comandanți de unități, de a nu fi fost „întrebați” sau „consultați”, evident orientativ, asupra noilor state. În multe cazuri a fost nevoie ca ulterior să se înainteze anumite propuneri pentru modificarea unor funcții. De foarte multe ori aceste propuneri nu vizau numărul funcțiilor sau valoarea acestora ci doar o mai bună redistribuire sau subordonare a lor. În dorința unei clarificări am solicitat și opinia comandurului **Drăguț Spiță** în legătură cu această chestiune: „Probabil că militarii noștri de la eșaloanele mici sau intermediare își doresc să fie consultați asupra principiilor reformei din Armată, asupra modului în care aceasta va fi structurată și ce misiuni îi vor reveni. Totuși, la nivelul unităților care fac parte din Flotila 1 Maritimă și chiar la nivelul de comandă al acesteia, nu cred că este foarte utilă această consultare permanentă pentru orice decizie de restructurare a Forțelor Navale. Statul Major al Forțelor Navale are compartimentele necesare abordării acestei probleme și nu consider necesar consultarea acestor ofițeri. Într-adevăr, s-au făcut propuneri pentru state, pentru așezarea unor relații funcționale la nave sau în

interiorul unităților de nave. Dar asta nu înseamnă că orice propunere făcută de cineva trebuie să se și regăsească în acest proces de restructurare la nivele foarte mici. Unele din aceste propuneri s-au regăsit în noile state, altele nu, și vreau să precizez că nu s-au regăsit cele care aveau implicații de funcționalitate, adică era vorba de o redistribuire a funcțiilor pe navă”. Parcă am mai auzit undeva asemenea opinii.

Flotila 1 Maritimă desfășoară următoarele misiuni specifice:

- apărarea împotriva minelor pe căile de comunicații
- supravegherea spațiului maritim și avertizarea timpurie în situații de criză sau război
- participarea la apărarea litoralului prin misiuni specifice de minare.

OBSERVATOR PE PUNTEA ETALON

Ne simțim obligați să facem totuși câteva nuanțări și chiar precizări. Părerile ofițerilor respectivi aparțin unor oameni cu mare vechime la nave, toți comandanți de divizioane. Apoi, părerile nu vizau restructurarea și reforma din Armată în general, nici măcar din Forțele Navale, ci doar din propria „ogradă” sau „felie”, respectiv divizion, și buna funcționare a acestuia. De altfel, oamenii nu mai sunt de mult tributari vechii mentalități „de ce să tăiem (a se citi dezafecta) navele dacă nu avem ce să punem în loc”. Ceea ce rămâne trebuie să fie funcțional (încadrare, funcții, dotare), ceea ce, trebuie să recunoaștem, nici nu se poate realiza în primele etape ale restructurării.

Cu toate că poziția comandantului Flotilei 1 este categorică, recunoaște totuși că unele lucruri nu sunt așa cum

ar trebui: „S-au încadrat în mod excesiv anumite funcții de subofițeri sanitari în detrimentul altor funcții care au, de fapt, activitate zilnică, permanentă, și care la ora actuală sunt duse prin cumul de către alte cadre. Este o problemă, pentru că un subofițer sanitar la fiecare navă, așa spune că este deja prea mult. În schimb, funcții cum ar fi plutonier de navă sau de la unele categorii de tehnică (torpilor, de exemplu), funcții care sunt foarte importante, au fost reduse, lucru care poate avea repercursiuni serioase în timp. În schimb, un lucru pozitiv este introducerea ofițerilor cu operațiile la toate structurile importante, de natură să dea un plus de pregătire și ușurință în armonizarea noastră cu marinele statelor membre NATO”.

Foto Petrică Mihalache

Foto Petrică Mihalache

ULTIMELE ZILE ALE DRAGOARELOR DE RADĂ

Foto Bogdan Dinu

Aflat la capătul portului Mangalia, aproape izolat de celelalte unități de nave, aproape „stigmatizat”, fără vină – poate doar aceea a vechimii – Divizionul Nave Dragoare de radă își „trăia” ultimele zile în a treia decadă a lunii martie. Vreme frumoasă, nave aliniate la dană și o tristețe „grea” printre oamenii unității. Subiect atractiv de reportaj dacă nu ar avea o tentă „naturalistă”. Cu siguranță, nimeni dintre noi nu ar fi dorit să-l scrie vreodată. 45 de ani, aceasta ar fi fost „vârsta” care ar fi împlinit-o divizionul pe 17 decembrie anul acesta. O viață de om, o viață de navă. Biografiile multor ofițeri ai Forțelor Navale includ, aproape obligatoriu, anii petrecuți la dragoarele de radă. Reforma și restructurarea din Forțele Navale nu se realizează însă după criterii afective sau emoționale, pentru că în acest caz probabil că nici nu ar fi demarat. Navele, vechi de peste 40 de ani, și-au făcut datoria. Ca și oamenii de la bordul lor.

De la începutul acestei luni divizionul nu mai există. Desființarea nu a șocat pe nimeni, nu era o noutate, decizia fiind cunoscută de o jumătate de an. Doar data exactă nu era precizată. Chiar și acum, la „încheierea conturilor” unitatea avea șase nave în eficiență (patru modernizate). Comandorul **Eftimie Stanciu**, ultimul comandant al divizionului, consideră că aceste patru nave pot fi încă folosite pentru pregătirea elevilor și studenților, chiar și a cadrelor pentru unele cursuri. Pe la divizion trecuseră mai multe comisii care să constate stadiul de întreținere și de funcționare a tehnicii în vederea „redistribuirii la alte unități”. De la comandantul Flotei am aflat însă că navele urmează să fie dezafectate, probabil doar una singură urmând să fie reținută, eventual, pentru activități de instrucție.

Pentru divizion restructurarea a însemnat desființarea unității și, din câte știm, este prima unitate de nave desființată la mare (nu includem aici

celelalte unități care s-au restructurat prin „fuziune”). Aproape toate cadrele care locuiesc în Mangalia au fost redistribuite la unitățile de aici. Doar doi din oamenii fostei unități au preferat să treacă în rezervă. Nu au lipsit frământările, grijile pentru ziua de mâine, dar și cu ajutorul „vecinilor” (care-și doresc și nava bază) - Divizionul de Nave de Patrulare - oamenii au reușit să-și găsească funcții corespunzătoare, chiar dacă nu în totalitate.

Ce se întâmpla în ultimele zile? Activități specifice desființării oricărei unități, cu toată încărcătura lor „negativă”, dar totuși necesare: confruntarea gestiunilor, pregătirea și strângerea tuturor materialelor pentru predare către alte eșaloane sau baze și... cam atât. Inevitabil, restructurarea face și „victime”. În cazul dragoarelor de radă, formula „restructurare prin desființare” a fost cât se poate de reală. La plecarea noastră veseli erau doar militarii care curățau muniția pe dană, bucuroși că „au ieșit în poză”. Viața merge înainte. Pentru Divizionul Dragoare de radă a fost ultima „fotografie”. De la 1 aprilie a devenit istorie.

Foto Bogdan Dinu

Comandor Eftimie Stanciu

Foto Bogdan Dinu

Nava amiral a Forțelor Navale a fost reclasificată

„Lupul alb al Mării Negre” - comandorul Dumitru Preda - și nava sa

FREGATA MĂRĂȘEȘTI

Foto Bogdan Dinu

Nu este o păcăleală, chiar dacă pentru mulți pare greu de crezut. Nava MĂRĂȘEȘTI a fost trecută din clasa distrugătoarelor în cea a fregatelor. Impactul (dacă poate fi numit așa și dacă există pentru unii dintre noi) este cel mult unul emoțional. Probabil doar forțele navale străine care au participat la exerciții în comun cu fostul distrugător, să-și manifeste, nostalgic, nedumerirea. Evident, nava a rămas aceeași pe care o cunoaștem cu toții. Pentru a afla motivele acestei reclasificări cerută de redimensionarea Forțelor Navale, dar care se pare că a zgândărit anumite orgolii, redăm opiniile celor implicați direct. Comandorul **Dumitru Preda**, comandantul navei: „Eu cred că această decizie este puțin hazardată și chiar incorectă. De ce incorectă? Pentru că misiunile navei rămân aceleași, tehnica – pentru moment – este aceeași. Nu mă refer aici la funcțiile din state, dar această navă a fost cunoscută de aici și până în Atlantic drept distrugătorul MĂRĂȘEȘTI”. Comandantul Flotei, comandorul **Drăguț Spiță**, are însă alte argumente și perspective: „Problema reclasificării distrugătorului MĂRĂȘEȘTI este una normală pentru prezent deoarece, după modul inițial de construcție și după destinația pe care a avut-o ar fi trebuit să aibă și tehnica și armamentul specifice clasei distrugătoarelor. Nu s-a întâmplat acest lucru. Clasa distrugătoarelor este pe cale de dispariție și în alte marine, unde „se merge” pe clase de nave universale, iar fregata este considerată nava

de suprafață care poate rezolva toate misiunile pe mare. În perspectiva modernizării structurilor Forțelor Navale apreciez că fregata MĂRĂȘEȘTI poate fi considerată un început al unei unități de fregate”.

Și la MĂRĂȘEȘTI s-au redus funcțiile și coeficienții de salarizare. Unii ofițeri care urmau să fie avansați nu o mai pot face deoarece nu mai există funcțiile corespunzătoare gradului; au dispărut unele funcții de subofițeri, dar au apărut altele; s-au introdus funcțiile de ofițeri cu operațiile. Totuși, unitatea a fost cel mai puțin afectată de restructurarea Flotei. Aici nu s-a înregistrat nici o „fluctuație” majoră de personal și nimeni nu are de gând să plece, chiar dacă unii membri ai echipajului sunt din Mangalia. Apartenența la nava MĂRĂȘEȘTI, chiar dacă se numește fregată sau distrugător, continuă să fie un sentiment de mândrie. Procentul de încadrare cu personal este ridicat, 98%, mai puțin la militarii angajați cu contract.

Cu toate că în anul acesta nava nu este implicată în nici un exercițiu internațional, sunt prevăzute totuși executarea unor misiuni specifice (inclusiv lansarea de rachete, eveniment care nu a mai avut loc de ani buni). Sunt semnale că nu se va mai repeta situația din a doua jumătate a anului trecut când, din lipsă de combustibil, au fost anulate aproape toate activitățile, iar nava a înregistrat doar 4 zile de ieșire pe mare. Conducerea Flotei ne-a confirmat că există resursele financiare și tehnice pentru ca în cursul acestui an fregata MĂRĂȘEȘTI să intre în șantier pentru modernizarea sistemului de comunicații. Acesta este, de altfel, și unul din puținele obiective care figurează în programul de modernizare al Forțelor Navale.

Misiunile fregatei MĂRĂȘEȘTI:

- Lupta navală cu artilerie și rachete;
- Participarea la apărarea anti-aeriană proprie și a celorlalte nave;
- Căutarea și atacul submarinelor;
- Protecția și siguranța convoaielor;
- Supraveghere navală și aeriană prin radiolocație și hidrolocație.

Submarinul DELFINUL la timpul prezent

In luna iunie echipajul DELFINULUI va sărbători 15 ani de la intrarea în dotarea Marinei Militare a actualului submarin și 65 de la venirea în țară a predecesorului său. Aniversările și tradițiile, oricât de glorioase ar fi ele, nu pot înlocui lipsa fondurilor financiare și nici nu reprezintă un refugiu (cel mult o motivație care pălește pe zi ce trece) pentru situația actuală a unicului submarin al Forțelor Navale. Dezinteresul de până acum al forurilor naționale tinde să transforme DELFINUL într-un alt „bric MIRCEA” uitat prin „altfel” de șantieri. Între timp, submarinul mai apare prin diferite publicații, chiar și în revista Playboy. Mediatizarea este foarte bună, dar nici măcar tirajul apreciabil al revistei amintite nu credem că este soluția visată.

Terminarea resursei tehnice pentru acumulatori, problemă deja cunoscută, nu este însă singura. Ea trebuie asociată în mod necesar cu viitoarele operații de revitalizare a navei, de verificare și reparare a eventualelor defecțiuni. Costul acestor lucrări crește cu fiecare an pierdut. Comandorul **Drăguț Spiță** ne-a asigurat că există perspectiva ca submarinul să intre în reparații chiar în acest an, dar cu certitudine acestea se vor întinde pe mai mulți ani. Este greu de apreciat valoarea financiară a lucrărilor, aceasta depinzând de mai mulți factori: momentul intrării în șantier, agentul economic care va realiza lucrările, constatările șantierului și altele. Din punct de vedere al personalului, submarinul este operativ.

Personalul parcurge un program intensiv de pregătire, în special a tinerilor nou veniți la bord. Această pregătire este o necesitate având în vedere că au rămas doar doi din ofițerii care au fost pregătiți inițial în Uniunea

Comandor
Dumitru Pleșca

Sovietică. Cei 18 „elevi” vor face cursuri, timp de șase luni, la această „școală de submariniști”, urmând a fi integrați în echipaj în urma unui examen. Situația incertă a submarinului din ultimii ani și lipsa de perspectivă au fost motivele pentru care echipajul s-a confruntat cu o „migrație” serioasă a personalului. Incertitudinile ultimilor ani, zvonurile „bizarre” care au circulat privind soarta submarinului, dar și realitatea lipsei fondurilor au lăsat urme.

Nava bază BEGA nu mai prezintă siguranță în plutire datorită vechimii (neandocată de 13 ani) și este, cum spun marinarii, „putredă”. Glumind, comandantul submarinului, comandorul **Dumitru Pleșca**, spunea că cea mai bună pregătire de vitalitate au avut-o la nava bază. Prin eforturi proprii echipajul a reușit să cumpere un calculator, să amenajeze o sală de întreținere fizică și intenționează să suporte și o parte din cheltuielile legate de dubla aniversare din luna iunie. Adică, așa cum nu ar trebui să fie.

Cât despre zvonurile (se pare că încă reprezintă principala sursă de informații în instituția militară, dacă nu cumva este o încercare de „manipulare” pentru creșterea motivației profesionale) despre achiziționarea a încă două submarine până în 2006, ne rezervăm dreptul de a le considera, cel puțin pentru momentul actual, scenarii ... SF.

Foto Bogdan Dinu

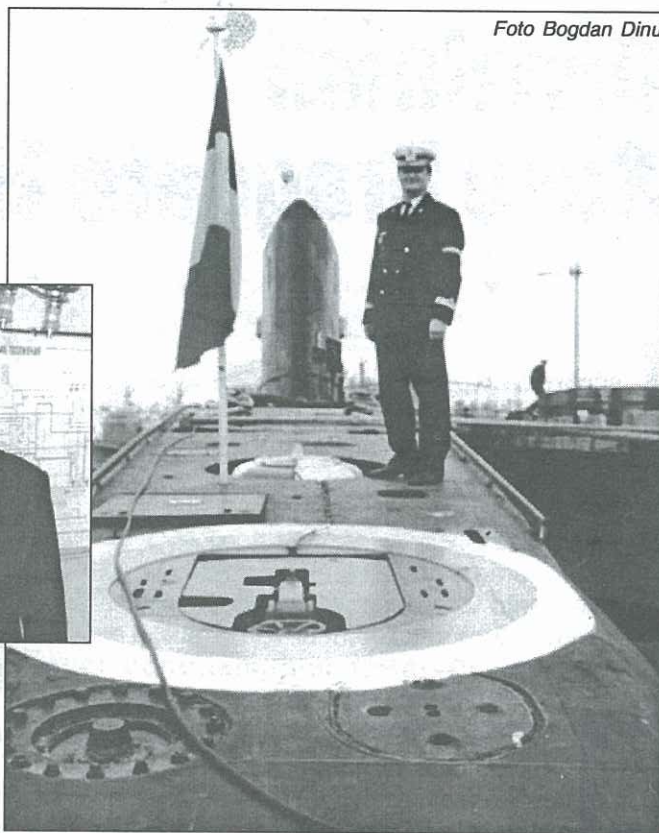

Foto Bogdan Dinu

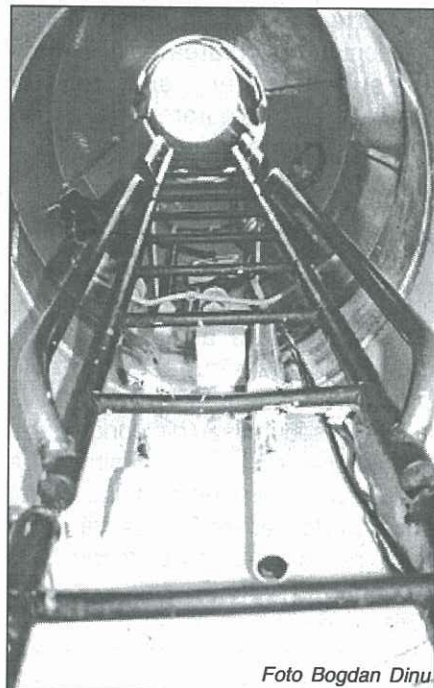

Foto Bogdan Dinu

Divizionul Nave Dragoare Minare-Deminare

Aceasta este denumirea noii structuri care va grupa toate navele dragoare și puitoare de mine. De la sfârșitul lunii martie, comandant al unității a fost numit căpitan-comandorul **Vergil Moraru** (a nu fi confundat cu căpitan-comandorul **Virgiliu Moraru**, recent numit la comanda puitorului de mine **AMIRAL MURGESCU 271**).

Misiunea principală a noii unități rămâne apărarea contra minelor în raionul de responsabilitate (cu toate formele de dragaj, prin influență și mecanic); plantarea barajelor de mine cu toate navele din compunerea divizionului; asigurarea ieșirii în mare a submarinului și fregatei **MĂRĂȘEȘTI**; asigurarea raionului în care desfășoară acțiuni aceste nave; alte misiuni de atac împotriva submarinelor; misiuni de menținere a păcii, de supraveghere etc.

După cum menționam anterior, în noua unitate funcțiile de comandant de unitate de luptă au crescut cu o treaptă, iar numărul acestora este considerabil raportat la cele câteva funcții de secund sau din conducerea statului major care s-au diminuat. La fostul divizion din Constanța au existat și cereri de trecere în rezervă. Cum se va rezolva problema încadrării cu personal? O parte din cadrele fostului divizion de dragoare de radă de la Mangalia, dacă vor dori să facă naveta la Constanța, vor fi încadrați în noile

echipaje. Alte cadre au venit și vor continua să vină de la Divizionul de Nave de patrulare, mai ales de la corvetele care încă se mai află la Constanța. Probabil că și unii ofițeri de pe fregata **MĂRĂȘEȘTI** vor opta pentru această unitate nouă, pentru funcții de comandă sau comandanți de navă. Rămâne și o rezervă pentru ofițerii care vor absolvi Academia de Înalte Studii Militare în acest an.

Noul comandant intenționează ca într-o lună de zile, fără eforturi financiare deosebite, să reușească să eficientizeze 60-70% din navele noii unități, din toate cele trei secții. Mutarea dragoarelor maritime la Constanța nu

are termen precis. Practic, este condiționată doar de plecarea corvetelor la Mangalia. „Fuziunea” nu a ridicat probleme din punct de vedere al structurilor organizatorice. Singurele probleme ar fi cele de infrastructură, nefiind precizate suficient dislocarea unității, spațiile care îi vor fi puse la dispoziție, în portul Constanța existând posibilități reduse pentru desfășurarea unor activități de echipaje la uscat. Oricum, după această restructurare Divizionul 146 Dragoare Nave Minare-Deminare va fi cel mai mare divizion din Flotilă ca număr de nave și unul din cele mai mari din Flotă.

DRAGOARELE MARITIME – INCLUSE ÎN PROGRAMUL DE INTEROPERABILITATE

Locotenent **Mugur CRÎNGAȘU**

Divizionul de Nave Dragoare Maritime a fost cel mai „tânăr” divizion de nave de dragaj, fiind înființat în anul 1988. A fost, pentru că, de la începutul acestei luni, unitatea a devenit doar o secție a Divizionului Nave Dragoare Minare – Deminare de la Constanța.

Deși până la această oră și-a îndeplinit cu succes misiunile încredințate și a dovedit că este o unitate valoroasă, navele nu îndeplinesc în prezent unele condiții pentru îndeplinirea misiunilor: lipsa verificărilor necesare la mijloacele de salvare, instalațiile de propulsie nu au

două dragoare, 29 și 30, au fost incluse în cadrul programului de interoperabilitate și de operaționalizare în vederea participării la o eventuală forță U.E.O.

Referitor la procesul de restructurare și redimensionare din Forțele Navale, căpitan-comandorul **Vergil Moraru** este de părere că: „*Restructurarea și redimensionarea ar fi trebuit să se declanșeze mai demult, chiar dacă mulți ar fi avut de suferit, inclusiv eu personal. România trebuie să se îndrepte pe această cale și, probabil, în 2002 vom*

specialist, având în vedere că legislația favorizează acordarea celui mai mare coeficient de salarizare.

Moralul bun al colectivului unității este demonstrat de faptul că nici un ofițer sau maestru militar nu a solicitat trecerea în rezervă.

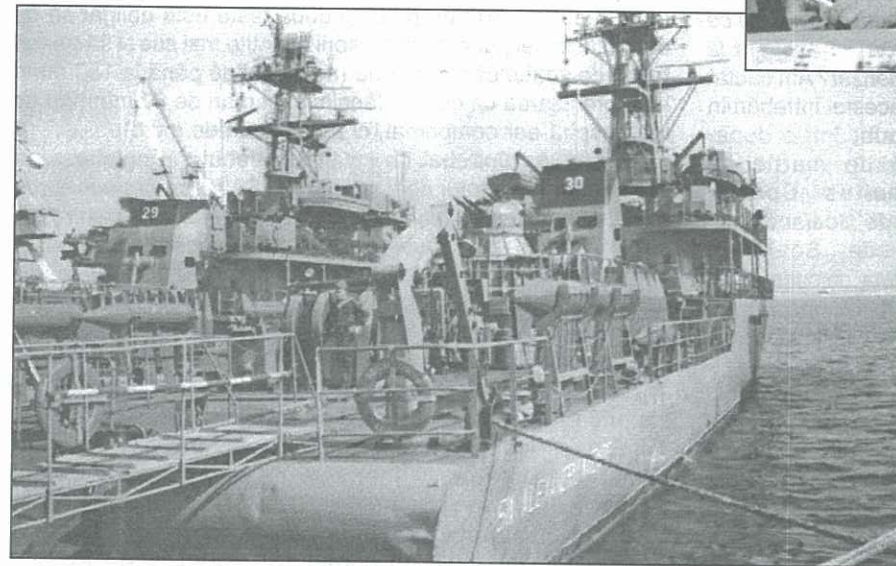
Fiind numit deja în funcția de comandant al noii unități de minare – deminare, căpitan comandorul **Vergil Moraru** este preocupat de adaptarea celor trei secții ale noii unități (dragoare de bază, dragoare maritime și puitoare de mine) la sistemul de verificări de mobilizare, de alarmare, de întărire a pazei și menținerea vitalității navelor. Realizarea acestei adaptări funcționale este cu atât mai importantă cu cât unitatea

nou înființată este cel mai mare divizion din Constanța ca număr de oameni și de nave.

Ofițer cu o solidă experiență profesională – afirmație deplin justificată dacă avem în vedere faptul că a comandat dragoarele de bază 14 și 15 și a executat misiuni cu puitoarele de mine – căpitan comandorul **Vergil Moraru** consideră că nu vor fi probleme insurmontabile în organizarea noii unități, având chiar proiecte ambițioase, astfel încât majoritatea navelor să fie gata oricând să execute prompt misiunile încredințate.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

În momentul când revista era deja în tipografie, am aflat că noua structură a Flotei 1 Maritime va deveni operațională începând cu data de 1 mai 2001.

sisteme de comandă, avertizare și control bine puse la punct și în funcțiune (lifturi, macarale, aparate de măsură și control), lipsa substanțelor spumogene de la instalațiile de stins incendiu și toate acestea din lipsa fondurilor financiare. Comandantul divizionului, căpitan-comandorul **Vergil Moraru**, apreciază că „*nu cu mari investiții ar fi posibil ca navele să fie puse în eficiență corespunzătoare*”.

Cu toate acestea, anul 2001 a demarat în forță, dragorul maritim 29 executând deja o parte din activitățile planificate, iar dragorul maritim 30 urmează să recepționeze sistemul de dragaj TRIDENT și să execute unele reparații complexe la bordul navei. Cele

obține aderarea la NATO. Am convingerea că în anul 2004 se vor produce schimbări semnificative în legătură cu: mentalitatea, alocarea de resurse financiare și materiale sau cu actualele standarde.”

Pentru Divizionul de Nave Dragoare Maritime restructurarea nu reprezintă un motiv de îngrijorare, deoarece, în urma desființării altor unități, mulți ofițeri și maiștri militari au solicitat să ocupe funcții în această unitate. Marea majoritate a ofițerilor a câștigat în urma acestui proces, prin creșterea funcțiilor, iar în cazul maiștrilor militari a apărut stratificarea funcțiilor începând cu cea de șef de echipaj și terminând cu cea de

Foto Bogdan Dinu

Foto Bogdan Dinu

LOCUL ÎN CARE SE FORMEAZĂ „CUCERITORII ADÂNCURILOR“

ȘCOALA DE SCAFANDRI

Soldat T.R. Sorin MIHALACHE

Fascinanta lume a adâncurilor mărilor și oceanelor, complexitatea universului albastru, dar mai ales imensa dorință de exploatare a unui tărâm considerat odinioară un mister, o taină greu de pătruns, a constituit încă din zorii dezvoltării științifice a omenirii una dintre direcțiile prioritare de investigație. Și asta din diverse rațiuni: cunoașterea florei și faunei maritime, cercetarea în interesul științei, recuperarea, fie și parțială, a unor epave și, în același timp, identificarea cauzelor ce au condus la producerea unor catastrofe, construirea unor obiective de interes major ce presupun lucrul în apă - gen poduri, platforme maritime -, efectuarea unor intervenții rapide în cazul avariilor navelor, salvarea de vieți omenești, dar și eficiența în eventualitatea unor confruntări militare, toate acestea constituind, spunem noi, argumente solide pentru a ridica la nivelul de artă meseria de SCAFANDRU.

Și nu considerăm că exagerăm când facem o astfel de afirmație. Așa cum nu oricine poate picta, cânta la pian ori

compune versuri, nici îndeletnicirea de „cuceritor al adâncurilor“ nu este la îndemâna oricui. *Dar care ar fi pașii ce ar trebui să-i parcurgă un aspirant la titlul de scafandru autorizat?* Am căutat să găsim răspunsul acestei întrebări în timpul dialogului purtat într-o după-amiază răcoroasă de martie cu comandorul **Cornelius Sporiș**, comandantul Școlii de Scafandri din cadrul Centrului de Scafandri

Constanța, și înclinăm să credem că, în urma discuției ce a durat mai bine de un ceas, am reușit să punctăm principalele etape ale anevoiosului drum ce are drept punct terminus ... diploma de scafandru.

Scafandrerie este o specialitate ce se adresează unei categorii de oameni deosebiți, în sensul că, pentru a ajunge scafandru, luptător sau profesionist, este nevoie de o sănătate perfectă. Ar fi de subliniat că toate investigațiile complexe - la inimă, creier etc. - se efectuează doar la Centrul de Medicină

Navală al Statului Major al Forțelor Navale. Candidații declarați apti medical vor parcurge apoi, în mod obligatoriu, două teste: unul din punct de vedere al pregătirii fizice (iar baremele sunt apropiate de cerințele N.A.T.O.), celălalt fiind examenul de cameră hiperbară (test de toleranță la oxigen pur și test de barofuncție). Toți candidații ce trec cu brio de aceste examinări se pot înscrie la cursul de scafandri autonomi, categoria a III-a. Odată însușite cunoștințele predate, cursantul este declarat scafandru autonom și se poate scufunda cu aer comprimat până la maximum 40 de metri. Cu această autorizație și prin parcurgerea unei perioade de timp stabilite de legislație, scafandru poate urma cursuri de calificare într-una din meseriile pe care dorește să o practice sub apă, cum ar fi tăietor și sudor oxo-arc, lucrător mecanic sub apă, lucrător în serviciul demolări cu explozivi sau în domeniul asamblării-dezasamblării.

Următoarea treaptă? Un nou curs, pentru categoria a II-a, îi dă dreptul celui declarat promovat să coboare în apă până la o adâncime de 40 - 60 metri și să execute activități ca scafandru autonom sau cu alimentare de la suprafață (cu „narghilea“). Pentru calificarea majoră, categoria I, scafandru ce a trecut cu bine de primele două teste este obligat să fie autorizat în cel puțin două meserii amintite mai sus și să treacă testul de scufundări profunde (adâncimi de până la 180 metri - cu precizarea că de la adâncimi mai mari de 60 metri nu se mai respiră aer comprimat, ci amestecuri de gaze).

Firește, am întrebat ce calități ar trebui să înglobeze un pretendent la statutul de scafandru? „*Să fie un om echilibrat, curajos, cu spirit de inițiativă, cu spirit de echipă - pentru că, spre deosebire de secvențele pe care le vedem prin filme, în acțiunile reale intră în apă minim doi oameni - să fie sănătos tun, să aibă stăpânire de sine, un autocontrol perfect și, nu în ultimul rând, chemare pentru această meserie*“ - a apreciat comandorul **Cornelius Sporiș**.

Un lucru se cere neapărat reliefat, pentru că este de o importanță capitală: activitatea de scafandrerie se execută în urma unei școlarizări și autorizări - Centrul de Scafandri Constanța este unica instituție de profil autorizată din România -, nu se face haotic, întrucât cel ce coboară în

adâncuri trebuie să știe permanent ce se întâmplă cu corpul său, să-și poată explica procesele și fenomenele bio-chimice care se produc în interiorul organismului. Mai mult, meseria de scafandru nu este una solitară, individuală, ci una de echipă, iar procedurile de salvare a partenerului, ivite în situații limită, neprevăzute, se învață numai în Centrul de Scafandri din Constanța.

Tot de la comandorul **Cornelius Sporiș** am mai aflat că există preocupări ale eșaloanelor superioare pentru dotarea Centrului de Scafandri cu aparatură și echipament de ultimă oră. „*Avem abonamente la reviste de specialitate din străinătate, suntem într-un dialog permanent cu distribuitorii de aparatură de profil și preconizăm o dezvoltare firească a acestei instituții de elită a Forțelor Navale Române, în conformitate cu cerințele internaționale*“, a adăugat, în final, comandantul Școlii de Scafandri.

Pregătirea pentru luptă nu se face cu „jumătăți de măsură“

Soldat T.R. Florin ȘTEFAN

Pentru orice militar în termen redus (mai pe scurt T.R.-ist) satisfacerea stagiului militar reprezintă o experiență inedită. Survenind în viața tânărului recrutar după absolvirea unei instituții de învățământ superior, această perioadă de șase luni constituie o adevărată piatră de încercare. Confruntarea cu cele mai diverse situații, de la inerentele privațiuni pe care le presupune viața de zi cu zi într-o unitate militară până la pregătirea soldaților pentru acțiunea în situații reale de luptă, influențează într-un mod decisiv formarea caracterului tânărului abia plecat de pe băncile facultății. După ore „nesfârșite“ de instrucție, prin depunerea jurământului soldații devin, în mod oficial, parte integrantă din corpul de apărare a țării. Odată cu trecerea acestui moment festiv, pregătirea individuală pentru luptă, ca și

atlantică o tendință tot mai accentuată către profesionalizarea armatei, țara noastră nu-și poate permite să-și pregătească soldații cu jumătăți de măsură. Perioada de șase luni în care T.R.-iștii își satisfac stagiul militar nu trebuie socotită insuficientă pentru însușirea cunoștințelor practice pe care se pune accentul în instruirea militarilor în termen integral. Capacitatea de acumulare rapidă a cunoștințelor, dezvoltată în instituțiile de învățământ superior absolvite, ca și deschiderea către nou, îi recomandă pe

primii ca fiind tot la fel de receptivi ca și ceilalți în ceea ce privește deprinderea cât mai eficientă a modului de funcționare a mijloacelor tehnice specifice navelor din Flotila Fluvială.

De exemplu, ieșirea în marșuri cu echipaj format preponderent din militari T.R.-iști, bineînțeles supravegheați de cadre militare, ar putea crea la aceștia o emulație și ar completa fericit orele de instrucție marinărească sau de specialitate. Exerciții precum executarea misiunilor specifice, participarea la manevre sau pornirea și supravegherea motoarelor în condiții de marș n-ar putea decât să responsabilizeze cele două părți implicate în procesul de instrucție. În primul rând, pe T.R.-iști care, puși în fața unor provocări reale, ar lua mai mult în serios pregătirea de specialitate și, nu în ultimul rând, cadrele militare puse, la rândul lor, în situația de a da „la cald“ o probă a experienței acumulate. Ori, ținând cont de condițiile materiale precare în care armata este

cunoașterea tehnicii specifice armeei, reprezintă coordonatele principale ale programului de instrucție.

Ședințele de tragere cu pistolul mitralieră, de aruncare a grenadei, ca și instrucția genistică ocupă un loc tot mai important în formarea soldatului. Dacă seriozitatea și concentrarea clădite în astfel de momente limită sunt absolut necesare pentru supraviețuirea în condiții de război, cel puțin la fel de importantă este și cunoașterea caracteristicilor tehnico-tactice ale mijloacelor de luptă specifice.

Pentru noi, T.R.-iștii încorporați în Flotila Fluvială, pregătirea de specialitate are loc la bordul dragoarelor fluviale. Motorist, dragor sau mitralior militarul în termen redus se inițiază, încă de la început, în tainele funcționării mecanismelor din dotarea navei. Din păcate, însă, cunoștințele de specialitate dobândite de acesta sunt în mare parte teoretice, deprinderile practice nefiind suficient încurajate.

Acum, când trecerea într-un nou mileniu marchează în țările din NATO sau în cele care aspiră la integrarea euro-

nevoită să-și desfășoare activitatea, seriozitatea și experiența în întreținerea și manevrarea tehnicii militare existente sunt principalele atu-uri care o recomandă. Tocmai de aceea ele trebuie transmise mai departe generațiilor de recruți care pot deveni oricând prima linie de apărare a țării, misiune și datorie pentru care militarii T.R.-iști trebuie să fie la fel de pregătiți ca oricare alții.

Alte sugestii care merită a fi luate în considerare țin de planificarea programului de instrucție și de susținere a activității creative, inovatoare pe care se pune accentul în pregătirea T.R.-iștilor. Un program de pregătire militară foarte clar etapizat, cu obiective distincte pentru performanțe fizice, de specialitate, de cunoaștere și utilizare a armamentului de infanterie ar oferi posibilitatea măsurării riguroase a progreselor făcute în unitatea de timp. De asemenea, alocarea unor fonduri de la buget pentru punerea în aplicare a unora dintre inovațiile militarilor T.R.-iști s-ar putea dovedi, pe termen lung, o investiție profitabilă care ar veni în sprijinul cercetării militare.

Nava „CONSTANȚA” implicată într-un proiect cultural unic prin amploare și miză

ODISEEA 2001

Proiectul Odiseea 2001 este realizat în colaborare cu Institutul Internațional de Teatru Mediteranean (IITM) și reprezintă o producție în care vor fi implicate toate teatrele membre ale acestei organizații. Odiseea 2001 constă într-o călătorie cu nava CONSTANȚA (281) din port în port de-a lungul Mării Mediterane, un festival navigant prevăzut să se desfășoare în intervalul iunie-august. În ce fel sunt implicate Forțele Navale în acest proiect cultural de mare anvergură, care este motivația și miza proiectului, utilitatea și costurile, aflați în rândurile de mai jos.

Bogdan DINU

Acest proiect reprezintă una din puținele oportunități, de anvergură internațională și extraordinară deschidere culturală, de care țara noastră poate beneficia. Expresia, puțin „tocită”, de „ambasador al României” nu poate cuprinde și exprima la întreaga valoare complexitatea acestui proiect și beneficiile, cel puțin în plan mediativ, pentru țara noastră (proiectul urmează să fie intens mediatizat).

Concret, este vorba de un adevărat periplu al navei CONSTANȚA în bazinul mediteranean în perioada 23 mai – 7 septembrie (la momentul documentării noastre, datele nefiind definitive). Alături de echipajul navei și de cei 50 de studenți din anii doi și trei, va fi ambarcată și o trupă de teatru. Și nu una oarecare ci chiar Teatrul Bulandra și regizorul Cătălina Buzoianu, care va susține reprezentații teatrale chiar pe navă (concepută ca un instrument de creație) în timpul croazierei pe Mediterana. Punctul de

plecare este Constanța (pentru reprezentațiile teatrale Marsilia), iar cel de sosire, Brăila. Estimativ, pentru că s-au făcut și încă se mai fac modificări, este vorba de aproximativ 20 de porturi din 16 țări: Marsilia, Bastia, Cagliari, Palermo, Barcelona, Sagunto, Palma de Mallorca, Nador, Mostaganem, Tunis, La Valletta, Pescara, (s-a renunțat la Tripoli), Koper, Dubrovnik, Durres, Patras, Istanbul, Varna.

Proiectul nu este doar unul teatral pentru că în timpul călătoriei ateliere artistice vor reuni pe puntea navei sute de artiști în jurul unor proiecte de natură diferită: teatrale, muzicale, poetice, plastice și filosofice. Partea din spectacol care revine regizoarei Cătălina Buzoianu poartă titlul „Ulysse 2001”, punerea în scenă vizând eternul exil al omului în interiorul ființei sale. Distribuția românească (pentru că regizoarea va monta și o versiune internațională a spectacolului) îi va avea în componență, printre alții, pe Virgil Ogășanu, Horațiu Mălăele, Maia Morgenstern, Daniela Nane, Dorin Andone, Ștefan Iordache, Dan Puric, Tudor Chirilă.

Nava CONSTANȚA a fost agreată de către cei implicați în proiect, în principal pentru facilitățile pe care le oferă puntea heliport și hangarul de la pupa pentru reprezentațiile teatrale, ca și pentru cazarea și logistica necesară pentru cele 60-70 de persoane ce urmează a fi ambarcate. Implicarea în acest proiect ridică anumite probleme pentru navă și echipajul ei. După cum ne-a declarat căpitan-comandorul **Dorin Stănescu**, comandantul Divizionului Nave Școală, a fost necesară o reevaluare a stării tehnice și de întreținere, ca și a posibilităților logistice. Partea română și-a onorat bine și la timp toate sarcinile pe care și le-a asumat față de partenerul străin (respectiv IITM): schimbarea unor categorii de tehnică, verificări și îmbunătățiri, inclusiv la unele spații de locuit sau de folosință comună. La sugestia partenerilor străini și cu acordul eșaloanelor superioare – iar condițiile tehnice permit acest lucru – nava va fi piturată în întregime în culoarea albă. Având în vedere mesajul cultural al acțiunii, ideea este binevenită. De altfel directorii naționali ai rețelei IITM, care au vizitat nava la începutul lunii martie, s-au declarat satisfăcuți de posibilitățile pe care le oferă nava.

Care sunt costurile unei asemenea acțiuni pentru Forțele Navale? Precizăm de la început că, în opinia noastră, raportate la câștigul de imagine, ele sunt minore. ➡

OASPEȚI AI FORTELOR NAVALE

DOUĂ FREGATE TURCEȘTI LA CONSTANȚA

Căpitan **Valentin CICÎRÎC**

În perioada 6-8 aprilie a.c. s-a desfășurat vizita în portul Constanța a fregatelor BARBAROS și GOKCEADA aparținând Forțelor Navale ale Turciei.

Programul vizitei a inclus primirea la șeful Statului Major al Forțelor Navale, la Prefectura și Primăria Constanța, depunerea unei coroane de flori la Monumentul

Eroilor din Cimitirul Central, vizitarea Muzeului Marinei Române precum și activități cultural-sportive la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Fregatele turcești și o navă de patrulare românească au desfășurat un exercițiu de tip PASSEX, antrenament de transmisiuni și un exercițiu demonstrativ de realimentare pe mare.

TCG BARBAROS (F-244): fregată din clasa MEKO 200 modificat, deplasament 3.380 tone, lungime 118 m, lățime 14,5 m, pescaj 6,5 m, armament: 2 instalații HARPOON, 1 instalație SEA SPARROW, tun 127 mm, 3x25mm Oerlikon, 1 elicopter ambarcat AB-212. Căpitan-comandorul **Veysel Celayir** este comandantul navei și al echipajului format din 22 ofițeri, 125 maiștri militari și 60 marinari. La bordul navei s-a aflat contraamiralul **Celal Parlakoglu**, comandantul Flotei de Submarine a Turciei.

TCG GOKCEADA (F-494): fregată din clasa Oliver Perry, deplasament 4.100 tone, lungime 135 m, lățime 14,5 m, pescaj 7,5 m, armament: instalații HARPOON, STANDARD, PHALANX (20 mm), OTOMELARA (76 mm), 2 elicoptere LAMPS I. Echipajul este format din 25 ofițeri, 110 maiștri militari și 80 marinari, aflați sub comanda căpitan-comandorului **Suha Yanikomeroglu**.

Totuși, finanțarea pentru lucrările efectuate până în prezent la navă aparține exclusiv părții române. IITM va asigura integral combustibilul pentru toată activitatea, logistica pentru persoanele ambarcate din afara Forțelor Navale, taxele portuare și, în cazul în care nu se va reuși montarea instalației de desalinizare, apa, al cărui cost nu este de neglijat.

După cum menționam anterior, la acest marș vor participa și 50 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Noutatea constă în faptul că acești studenți vor fi integrați în echipaj în mod efectiv. „Din punctul meu de vedere, peste 70% din beneficiile acestui marș reprezintă ceea ce facem noi pentru acești studenți” a ținut să precizeze căpitan-comandorul **Dorin Stănescu**. Asta ca să nu mai

amintim de câștigul cultural – am putea adăuga noi – al studenților prin numărul mare de porturi și țări vizitate. Până acum, doar câțiva studenți „norocoși” care au reușit să facă practica de vară pe unele nave italiene se puteau lăuda cu o asemenea croazieră.

Marșul poate fi considerat un unicat din mai multe puncte de vedere. Chiar dacă au fost marșuri cu o durată mai mare, acesta este unic prin itinerariul fixat. Apoi, este pentru prima dată când o navă militară românească este implicată într-un proiect internațional de o asemenea anvergură. În sfârșit, tot pentru prima dată (cel puțin pentru istoria recentă) o navă militară românească va intra în Marea Adriatică.

Referitor la formularea apărută într-un supliment cultural al unui ziar

național - „o fostă navă de război românească” - ținem să facem unele precizări. Nava CONSTANȚA a fost și este în continuare navă militară, are armament la bord și nu a fost niciodată altceva. Trecerea navei – anul trecut – în componența Divizionului Nave Școală nu i-a schimbat cu nimic statutul și ea face parte în continuare din Forțele Navale ale țării noastre. Insistăm asupra acestui aspect deoarece astfel de formulări pot crea confuzii stânjenitoare sau pot aduce prejudicii de imagine – prin omisiune – instituției militare, în ansamblu, sau asupra modului în care Forțele Navale sunt implicate. Credem că „gestionarea” mediatică a proiectului „Odiseea 2001”, astfel încât beneficiile să fie maxime, va constitui o provocare pentru cei care au responsabilități în acest sens în cadrul Forțelor Navale. Părerea noastră. ■

ISTORICUL MILITAR COMANDOR (r)

PROF. UNIV. DR. JIPA ROTARU - 60 DE ANI

S-a născut la 28 aprilie 1941 în comuna Perișoru, județul Ialomița, al patrulea copil dintr-o familie de militari. A urmat Liceul Militar "Ștefan cel Mare" din Câmpulung Moldovenesc (1955-1959) și Școala Militară de Chimie din Câmpulung Muscel (1959-1962). Funcții îndeplinite: comandant de pluton (1962-1966) și locțiitor tehnic (1966 - 1969) la compania chimică, din Divizia Maritimă Mangalia; șef serviciu geniu-chimic într-o unitate de artilerie de coastă (1969-1970).

Între anii 1969-1974 a urmat cursurile facultății de istorie din cadrul universității ieșene "Alexandru Ioan Cuza". În anul 1970 conducerea politică a marii unități i-a încredințat, ca "sarcină de partid", funcția de ofițer cu propaganda ambarcat în cadrul Divizionului Nave Auxiliare din aceeași mare unitate. În anul 1973 a fost numit lector de științe sociale în cadrul Centrului de Instrucție al Marinei Militare, iar între anii 1976 - 1978 a funcționat ca instructor cu propaganda în cadrul Consiliului Politic al Marinei.

După solicitări repetate, în anul 1978 a fost numit ca asistent la Catedra de istorie din cadrul Academiei de Înalte Studii Militare unde și-a descoperit și ulterior dezvoltat adevărata vocație: dascăl și cercetător istoric. Peste zece ani era deja doctor în istorie și parcursese toate treptele didactice - asistent, lector, conferențiar, profesor. Începând cu toamna anului 1988 a fost numit ca director al Muzeului Militar Național unde a condus, practic, întreaga activitate de amenajare a expoziției. În martie 1990, în febra schimbărilor de după evenimentele din decembrie 1989, cotelat drept "ceaușist" (lucrase în subordinea generalului Ilie Ceaușescu, nu?) a fost schimbat din funcție și numit la catedră până în martie 1991, când a revenit în fruntea instituției Muzeului Militar Național. Spre sfârșitul anului 1995 a preluat conducerea Muzeului Marinei Române, de unde s-a pensionat în anul 1996, cu gradul de comandor,

la împlinirea vârstei de 55 ani. La trecerea în rândul ofițerilor superiori a dat examene, conform legislației în vigoare, pentru confirmarea în arma marină, bucurându-se, în continuare, de toate drepturile și obligațiile ce decurgeau din noul statut.

Cariera de ofițer și dascăl a comandorului Jipa Rotaru a fost augmentată de o prodigioasă activitate de cercetător și publicist, asupra căreia am dori să insistăm mai mult, drept pentru care l-am rugat să răspundă la câteva întrebări.

- Știu că aveți realizări profesionale deosebite. Ne puteți evoca două - trei momente mai semnificative care au marcat aceste realizări și au o încărcătură emoțională aparte?

- Un moment deosebit a fost acela în care am susținut dizertația pentru obținerea titlului de doctor în științe, în anul 1988, dobândind, astfel, statutul de om de știință.

O a doua realizare care, pentru mine, a avut și are o încărcătură emoțională deosebită a constituit-o perioada când am preluat, în 1988, conducerea Muzeului Militar Național care era de fapt un șantier în etapa de finalizare a construcției și amenajare a expoziției. A urmat un an "fierbinte" în care ziua de muncă depășea cu mult ceea ce se cheamă ziua lumină dar, în final, efortul a fost deplin justificat.

Exact cu o lună de zile înaintea evenimentelor de la Timișoara, în noiembrie 1989, în prezența întregii conduceri a Ministerului Apărării și a altor numeroase „vip”-uri ale vremii s-a vernisat impresionanta expoziție a muzeului. Era primul muzeu din România cu diorame „active”, adică cu program electronic, care redau atmosfera luptelor Armatei Române. Suprafața expozițională este impresionantă: 22.150 mp, cu șapte secții distincte; 32 de colecții unice ca profil: uniforme, arme, drapele etc.; peste un milion și jumătate de obiecte de patrimoniu; peste 70.000 documente, hărți, publicații, cărți rare etc. Ca urmare, Muzeul Militar Național, fondat la București, în 1923 și decorat cu Ordinul „Meritul Cultural” rămâne unul dintre cele mai mari așezăminte de cultură de acest gen din România, din Europa și chiar din lume.

- Ați reprezentat instituțiile culturale românești în mai multe țări. Enumerați vă rog aceste momente.

- Prima vizită a fost ocazionată de o amplă expoziție de costume populare românești și uniforme ale Armatei Române din secolele al XIX-lea și al XX-lea, vernisată la Muzeul Universității din Kent, statul Ohio, la sfârșitul lunii octombrie 1991. Tot atunci, la sesiunea științifică organizată am susținut comunicarea *României și America în primul război mondial*, al cărei rezumat a fost publicat în Anuarul Universității. Aceeași expoziție a fost vernisată la Washington cu ocazia Zilei Naționale a României, sub genericul *România - tradiții culturale și perspective*.

În perioada 10-16 aprilie 1994 am fost la Fort Hood, Texas, la Conferința istoricilor militari, organizată de Trupele de Uscat ale S.U.A., cu o comunicare: *Aviatorii americani, prizonieri sau musafiri în România?*, care a prezentat mare interes în rândul participanților.

În zilele de 25-26 aprilie, același an, am participat, cu comunicări, la sesiunea științifică de la Bratislava,

organizată de *Ministerul Apărării din Republica Slovacia*, cu prilejul împlinirii a cincizeci de ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial în Europa.

În *Italia* am fost de trei ori, statornicind bune relații cu istoricii militari din peninsula. Mai întâi, în septembrie 1992, am fost, mai multe zile, la Muzeul Cavaleriei din *Pinerola*, unde am amenajat două vitrine cu exponate privitoare la istoria cavaleriei române, iar la Muzeul Primului Război Mondial din *Rovereto* am amenajat *Sala României*, cu participarea Armatei Române la acest război. A doua vizită a fost la *Roma*, în perioada 23 octombrie-7 noiembrie 1993, la marea expoziție *Militaria in Europa*. În perioada 1-5 iulie 1994 m-am aflat în orașul *Penne*, unde a avut loc cea de-a cincea Conferință de istorie militară cu tema *Expansiunea militară a Islamului către Occidentul creștin în secolul al XV-lea*, unde am prezentat comunicarea *Acțiunile militare ale lui Vlad Țepeș și Țările Române în secolul al XV-lea*.

În *Ucraina* am fost la *Ismail*, de fapt la *Oziorne*, în martie 1994, două zile, unde am dezvelit placa comemorativă pe locul unde a fost casa în care s-a născut, la 9 martie 1859, mareșalul *Alexandru Averescu* la împlinirea a 135 de ani de la nașterea acestui mare comandant al Armatei Române.

În... *U.R.S.S.*, am fost la *Moscova*, unde, la 21 septembrie 1989 s-a desfășurat Consfătuirea Șefilor Muzeelor Militare din țările participante la Tratatul de la *Varșovia* și unde am avut o intervenție, evident aprobată de forurile în drept.

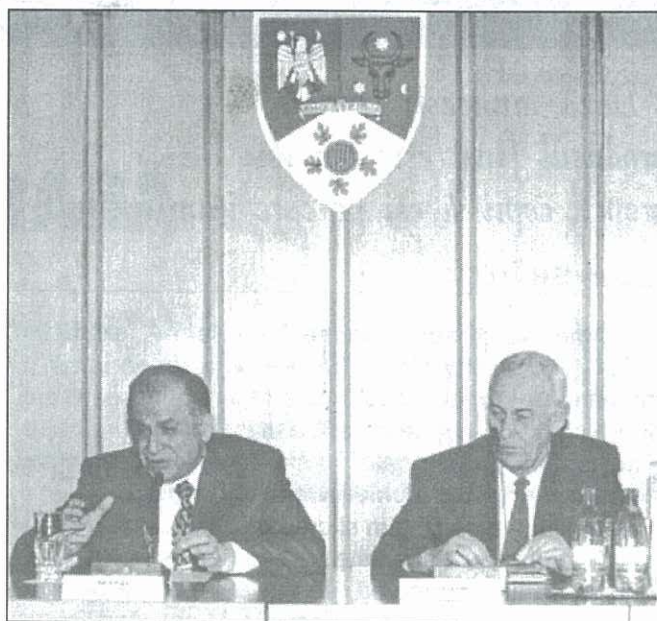
-Opera dumneavoastră ca istoric militar este impresionantă. Aceasta, după o documentare prealabilă, statistic, cuprinde 29 lucrări (17 volume, 5 albume, 7 volume de documente); 18 studii în volume; 4 prefețe; 13 studii și articole în periodice; 3 seriale publicistice. Numai enunțul titlurilor s-ar face pe câteva pagini și, din păcate spațiul publicistic nu ne permite să facem acest lucru. Care sunt temele?

- Participarea Armatei Române, în general, și a Marinei Regale Române, în special, la al Doilea Război Mondial. Despre participarea Marinei la război, două din lucrări sunt de referință și așa vrea să le nominalizez: "*Glorie și Dramă. Marina Regală Română 1940-1945*" și "*Marina Română în al Doilea Război Mondial - Album*", ambele scrise împreună chiar cu cel ce pune acum întrebările.

- Știu că una din temele predilecte o constituie cea legată de personalitatea mareșalului Ion Antonescu.

- Despre mareșalul *Ion Antonescu* am scris multe lucruri și voi mai scrie. De fapt, redactez în prezent o lucrare cu caracter monografic - Mareșalul *Ion Antonescu* nu are încă o monografie istorică, deși merită din plin! - intitulată *Asumarea răspunderii*. Voi etala suita denigrărilor la care a fost supus Mareșalul *Ion Antonescu*, ca om, ca militar și conducător politic după anul 1989. Oricât așa vrea să mă rețin, trebuie să spun că este o rușine pentru Neamul Românesc că se lasă manipulat de tot felul de neaveniți care terfelesc cu bună știință și în scopuri precise, știute de ei, marile valori umane, morale și materiale ale românilor, inclusiv personalități precum *Eminescu*, *Antonescu*, chiar

Focșani, 1 Decembrie 2000. Împreună cu președintele României, domnul Ion Iliescu, de Ziua Națională a românilor.

și *Nicolae Iorga*. Cazul lui *Ion Antonescu* este, întrucâtva, asemănător cazului *Eminescu*, acesta fiind taxat ca naționalist, când, de fapt, era român până în străfundul cugetului și al simțirii, în fiecare vers al său, în publicistica sa, taxat ca xenofob, când de fapt se manifesta demn, vertical, apărând cu strășnicie valorile morale și materiale ale neamului, însuși Neamul Românesc în întregul său! Mareșalul *Ion Antonescu* este încă taxat naționalist, xenofob, criminal de război etc. Fără discernământ, fără analiza profundă a faptelor sale, în temeiul documentelor din arhive, inclusiv a acelor documente care îi incriminează faptele, și nu numai cu licitarea acestor documente! Am nădejdea că treptat vom ajunge la normalitate, adică nu vom batjocori, pe criterii ideologice și politice, ca în regimul politic trecut, împinși - atunci ca și acum - de forțe oculte străine spiritului românesc, intereselor noastre naționale. Pe această temă, ca și pe altele asemănătoare, istoricii au un cuvânt important de spus. E timpul să-l spună!

- În afara muncii de cercetare istorică, cu ce vă ocupați în prezent?

- Nu mă plictisesc, dimpotrivă, abia mai prididesc cu treburile. Scriu, îndrum doctoranzi, predau în învățământul universitar, particip la emisiuni radio-tv și multe altele.

- Câți doctori în științe "aveți pe conștiință"?

- Dintre cei optsprezece doctoranzi pe care i-am îndrumat, nouă sunt deja doctori în științe, iar alți nouă sunt în diferite stadii de pregătire.

- Care ar fi mesajul istoricului militar Jipa Rotaru?

- De regulă, nu emit aforisme, dicteuri memorabile. Tot ce pot să spun acum, în acest timp istoric, este că am încredere în Neamul Românesc, în sensul că se va regăsi pe sine, cu valorile sale autentice. Nu poți greși niciodată atunci când ții de valorile fundamentale ale Neamului tău.

Noi vă urăm să aveți sănătate și să vă împliniți toate dorințele și idealurile.

La mulți ani, domnule profesor!

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

*„Dacă muncești frumos,
produsul finit este frumos:
proprii copii și cei pe care i-am instruit!”*

Floare BRÂNĂ

- Doamnă director Ileana Manolache, grădinița „PESCĂRUȘ” din Mangalia are deja un renume în învățământul preșcolar. Au existat, la un moment dat, temeri că, în condițiile în care o mare parte din posturi s-au restructurat în Forțele Navale, unele prin desființare, instituția s-ar putea închide. Dar n-a fost așa...

- Continuăm să fim și cred că pentru mulți ani de-acum înainte. Cu sinceritate vă spun că am avut și zile când așteptam, cu teamă, să fim anunțați că unitatea noastră de învățământ se va desființa. M-am gândit atunci nu numai la ce s-ar fi putut întâmpla cu noi, cadrele didactice – pierderea locului de muncă și toate neajunsurile ce ar fi decurs din asta – ci și la situația copiilor, la problemele pe care le-ar fi avut părinții. Cu mici excepții, copiii aparțin cadrelor militare, iar grija pentru micuți, în orele când ei sunt la serviciu, o preluăm noi. Aici sunt bine hrăniți, supravegheați atent și educați, ceea ce le creează o liniște sufletească părinților și îi face să se concentreze numai pe problemele de la locul de muncă. Vă imaginați câte probleme ar fi ridicat faptul că ar fi trebuit să le găsească locuri în celelalte grădinițe de stat sau să-i lase în grija altor persoane. Susțin, și cred că nu greșesc, că existența grădiniței „PESCĂRUȘ” este o necesitate în viața acestei mari unități aparținătoare Forțelor Navale și, forțând un pic nota, aș spune că se poate înscrie și în programul de protecție socială. Nu numai stabilitatea locului de muncă și asigurarea resurselor financiare dă stabilitate familiilor de militari. Trebuie să le crezi, celor care au copii preșcolari, toate condițiile de a fi eficienți. Când îți ști copilul în siguranță, pentru multe ore din zi, lucrezi altfel. Așa gândesc eu și colegile mele și sper că nu greșim...

- Sesizez de la început grija dumneavoastră față de copii, ceea ce mă determină să afirm că sunteți un om cu mare dragoste pentru profesie. Cu siguranță, a fi cadru didactic trebuie să ai „har de la Dumnezeu”

Doamna Ileana - Corina MANOLACHE s-a născut la data de 11 iunie 1955 în localitatea Solonț, județul Bacău. Este absolventă a Liceului pedagogic din Bacău și a lucrat, până în 1992, în învățământul de stat din județul Bacău, județul Constanța și municipiul Mangalia. Din 1992 este educatoare la grădinița „PESCĂRUȘ”, aparținând Forțelor Navale, iar din 1995 este director al acestei instituții. Căsătorită din 1977 cu comandor Petruche Manolache, ofițer în cadrul Flotei 2 Maritime Mangalia, are doi copii – Andreea, elevă în clasa a X-a și Cristian-Gabriel, student la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, secția civilă.

(ca și medicii ce-ți „iau durerea cu mâna”, artiștii care „te încântă” prin talent sau sportivii de performanță). Te naști cu acest har și faci uz de el aproape toată viața, nu-i așa?

- Dragostea pentru copii se află, în primul rând, în natura fiecărei femei; suntem făcute să dăm viață și formate sufletește s-o ocrotim cu iubire. Dar ca să iubești și să educi copiii altora, să te bucuri și să suferi alături de ei înseamnă o calitate în plus. Nu-mi aduc aminte să-mi fi dorit altceva decât a lucra cu copiii. Este adevărat, aspiram la ceva mai mult – să fiu profesor de limba și literatura română – dar evenimentele din viață (căsătoria cu un marinar militar și stabilirea departe de casă, în Mangalia, nașterea copiilor și câte altele...) au pus punct împlinirii acestui vis.

- Cei care vă cunosc bine spun că problemele apărute zilnic în grădiniță sunt rezolvate cu promptitudine și tot personalul este aliniat la un program bine definit. Vă puteți caracteriza drept o fire autoritară?

- Dacă „fire autoritară” se definește prin faptul că ceri îndeplinirea la timp și bine a sarcinilor de serviciu, corectitudine și respect față de ceilalți, atunci am o asemenea fire. Însă sunt și un om maleabil, tolerant (în privința „micilor scăpări”, dar nu a marilor greșeli). Comunicarea permanentă, dialogul sunt punctul forte al rolului meu în această instituție. Lucrez cu persoane care, la rândul lor, sunt într-un permanent dialog cu copiii. Poate că, în unele cazuri, par și destul de rigidă, dar asta se datorează faptului că îmi creez o mai mare siguranță pe post. Să nu uităm că suntem totuși femei...

- Vorbind de instituție, prin prisma conducătorului, există o diferență între instituțiile de stat și aceasta, care se subordonează marinei?

- Din punct de vedere al procesului instructiv-educativ nu cred că există diferențe. Respectăm o programă școlară completată, de noi, cu ore prin care urmărim să creăm de pe-acum personalitate copilului, abilitate și sensibilitate (ore de educație muzicală și pian, limba engleză, „la modă” acum). Dar sunt și diferențe. Cu puncte în plus pentru noi fiindcă aici este o mai mare ordine și disciplină, copiii au un comportament mai deosebit, au deja o conștiință în

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

a-și face temele și a-și însuși ceea ce-i învățăm. Ei sunt și foarte uniți, chiar dacă provin din trei categorii de vârstă. Așa datorită faptului că aparțin aceluiași mediu social, au o anumită educație primită în familie (aș spune puțin mai austeră!), iar diferența între ei este neglijabilă. Dar sunt și puncte în plus pentru celelalte grădinițe, dacă ne gândim la înzestrare. Majoritatea au calculatoare și utilități moderne. Beneficiază de sponsorizări, lucru care nu poate fi luat în calcul la noi. Când am apelat la diverși am fost „politicos refuzați” pentru că există mentalitatea conform căreia „militarul ia o caschetă de bani”; lucru complet eronat, dar suficient întipărit în mintea unora pentru a te refuza. Cum armata trece printr-un program de restructurare și banii sunt limitați, mai mult decât ceea ce ni se oferă nu putem cere. Și nici părinților, care deja plătesc pentru fiecare zi. Așa că trebuie să ne mulțumim cu cât avem.

- Și totuși, după cum se prezintă Instituția puteți stârni invidie – curățenie exemplară, mobilier bine întreținut, amenajarea interiorului de clasă, meniu bogat și diversificat pentru copii.

- Decorarea claselor și crearea unui ambient deosebit se datorează educatoarelor și copiilor de la fiecare grupă, care se întrec între ei. Celelalte lucruri le datorăm însă conducerii Flotilei 2 Maritime Mangalia, sub a cărei subordonare ne aflăm acum și care ne acordă un sprijin permanent. Mai mult, domnul contraamiral **Constantin Nasuia**, un om cu o mare sensibilitate sufletească și dragoste pentru copii, a desemnat două cadre militare pentru a răspunde de noi. Deci, orice problemă care apare (amenajări, reparații, dotări strict necesare, aprovizionare) este rezolvată.

- Este momentul să ne referim și la colectivul didactic de aici. Cum caracterizați relațiile interumane și munca desfășurată?

- Lucrăm de mult timp împreună și toate am contribuit la formarea acestei grădinițe. Ne înțelegem foarte bine, iar micile animozități (prezente în toate colectivele de muncă de altfel) le rezolvăm cu ușurință. Sunt educatoare bine pregătite, toate cu gradul I. Pentru a îmbina ceea ce am

învățat noi, cu destul de mult timp în urmă, cu ceea ce se cere acum, avem angajată și o studentă de la Colegiul universitar pedagogic. Ne sfătuim permanent, ne ascultăm reciproc și atunci totul se desfășoară așa cum trebuie. Sunt trei cuvinte prin care aș caracteriza activitatea fiecăreia în parte - *profesionalism, conștiință, dăruire*. Este o emblemă pentru unitatea noastră școlară și un motiv pentru care suntem o grădiniță căutată și solicitată în Mangalia. Din colegialitate și respect permiteți-mi să nominalizez cadrele didactice: **Gheorghita Mihăilescu, Tudorița Iftimescu, Marioara Stan, Ana Dinu, Maria Orzață, Luminița Martinescu, Virginia Ichim, Lenuța Ciobanu, Margareta Socaciu și Mirela Ion**, „mezina noastră”. Dar activitatea în grădiniță implică și supraveghere medicală, buna hrănire a copiilor, lucrul într-un mediu curat. Aici intervine contribuția celorlalte femei – asistentele medicale, personalul de la bucătărie și cel de întreținere, pentru care am numai cuvinte de laudă.

- Am vorbit despre viața din grădiniță, cu problemele și responsabilitățile ei. Să vorbim și despre dumneavoastră (mamă, soție). După o muncă mai mult sau mai puțin stresantă, mai mult sau mai puțin obositoare, toți ne continuăm viața acasă. Ce înseamnă „acasă” pentru femeia Ileana Mihalache și nu directorul instituției de învățământ?

- Acasă este locul în care mă simt într-adevăr a fi EU. Am o familie, pot spune, „model” (fiindcă am considerat că cea mai reușită uniune este învățământ-armată). În ambele cazuri este vorba de contactul direct cu oamenii, de comunicare, iar comunicarea între membrii unei familii este o componentă de bază a înțelegerii între ei. Sunt întotdeauna sprijinită de familie, dovadă că mă susțin în a urma, din acest an, Colegiul universitar pedagogic (nu există limită de vârstă când vrei să te perfecționezi!), iar în privința copiilor, mă consider o mamă fericită. Acasă este întreg universul meu!

- După ce deviză vă conduceți viața personală și profesională?

- „Dacă muncești frumos, produsul finit este frumos – proprii copii și cei pe care îi instruiеști!”.

OFITERII DE MARINĂ TREBUIE SĂ FIE ÎN PRIMA LINIE A PROPAGANDEI MARINĂREȘTI

Viceamiral (r) **Constantin IORDACHE**

La adunarea generală a filialei Constanța a Ligii Navale Române (L.N.R.) din februarie a.c. n-au fost prea mulți membri în sală, iar cei prezenți, în majoritate erau de vârstă a treia, adică pensionari. Nu numărul redus este aspectul cel mai important de evidențiat, ci lipsa cvasitotală a ofițerilor activi. M-am întrebat atunci, apoi am căutat să înțeleg, de ce atât de puțini ofițeri de marină participă la viața acestei asociații de cultură și propagandă marinărească. Și pentru a pătrunde în acest fapt, am citit mai atent statutul Ligii ca să înțeleg cât mai bine scopul ei, ce obiective are și cum se acționează pentru îndeplinirea acestora.

Actualul statut al L.N.R. precizează că scopul ei este „cultivarea în mase și în special în rândul tineretului a atașamentului față de marină și activitatea marinărească, popularizarea Marinei Române și a tradițiilor sale, dezvoltarea culturii marinărești, a turismului și a sporturilor nautice”.

Să comparăm acest scop, care, după mine, poate fi considerat ca fiind doctrina strategică a asociației, cu scopurile pe care le-au propus creatorii Ligii.

În anul 1928, în Apelul pentru înființarea Ligii Navale Române, se spunea: „Marina Militară și Marina Comercială constituie cele două pârghii ale puterii maritime ale țării. Cu cât aceste două forțe componente vor fi mai bine organizate, cu atât viitorul economic al țării va fi mai temeinic asigurat”... „Trebuie să vrem și vom avea desigur o putere maritimă românească în Marea Neagră.” Apoi, în primul statut adoptat se prevedea că „Liga trebuie, în primul rând, să determine formele de stat, să dezvolte marina națională”, și își propunea, ca scop principal, să „dezvolte neîntrerupt, în toate direcțiile, puterea maritimă a României.”

Și în statutele din 1933 și 1940 s-a accentuat pe cunoașterea importanței căilor de comunicații maritime, fluviale și pe apele interioare, ca o condiție a prosperității țării, pe necesitatea ca populația să fie informată cu problemele naționale ale activităților desfășurate pe ape.

Acestea erau scopuri majore, care interesau pe ofițerii de marină, deoarece, prin realizarea lor, era garantată și asigurată cariera lor, dependentă nemijlocit de dezvoltarea puterii maritime a țării. În prezent nu mai avem flotă maritimă de transport, a fost lichidată flota de pescuit oceanic, iar forțele navale – maritime și fluviale – sunt într-un proces continuu de restructurare prin reducere. Ce îl atrage pe ofițerul din Marina Militară să facă, azi, propagandă pentru Marina Română? Nu cumva L.N.R. trebuie să revină la scopurile pe care le-a avut la înființare?!

Să vedem dacă ofițerul de marină – militar sau civil – se regăsește în statutul L.N.R.? Nu există nicaieri cuvântul ofițer. Liga urmărește să ridice prestigiul profesiilor de: marinar, muncitor, specialist, cercetător, cadru didactic din întreprinderile și instituțiile marinărești. Mai mult, o interesează cele mai diverse instituții care au legătură cu activitatea de pe apă, de la cele care conduc navigația civilă până la șantiere navale, instituții de învățământ și cercetare – proiectare, dar nu-și îndreaptă nici-o privire către nave, militare și civile.

Se pune fireasca întrebare: de ce în perioada interbelică toți ofițerii erau membri ai L.N.R.? Răspunsul e simplu. Pentru că, prin statut erau considerați membri de drept ai Ligii, pentru că în fruntea Ligii au fost, în ordinea cronologică, ministrul apărării naționale, apoi regele, iar comandantul Marinei Militare îndeplinea funcția de vicepreședinte și conducea efectiv Liga.

Nu cred că mai este necesar să mai prezentăm și alte argumente.

Marile personalități care au activat în L.N.R. i-au dat un prestigiu deosebit și au contribuit ca aceasta să devină o instituție națională, cu mulți membri și filiale în toată țara, inclusiv în jumătatea ei nordică. Statutul din 1940 prevedea că „Marele Consiliu al Ligii se va compune din persoane care, prin pozițiunea lor socială și prin activitatea lor, au contribuit sau ar putea contribui la progresul Ligii.”

Chiar dacă voi fi taxat de rea intenție, eu totuși pun întrebarea: este azi L.N.R. o instituție națională în măsură să contribuie la creșterea puterii maritime a țării? Nu este, pentru că actuala ei conducere nu poate realiza acest deziderat major, deoarece în fruntea ei sunt oameni fără poziție socială importantă. Domnii amirali pensionari, a căror demnitate nu poate fi pusă la îndoială, cel mult se pot umili pe la fel de fel de îmbogății ai vremii pentru sponsorizări și sunt obligați să adreseze cuvinte de mulțumire și respect unor persoane cărora, în particular, nici nu le-ar răspunde la salut. Mai mult, vârsta lor de sexagenari și septuagenari nu-i pun într-o lumină favorabilă, de oameni puternici și eficienți.

Și, dacă tot vorbim despre vârstă, trebuie să spunem, că majoritatea membrilor L.N.R. sunt pensionari, oameni care trăiesc din amintiri și nostalgii, fapt ce face ca o bună parte din activitățile Ligii să se refere la trecut. Trebuie să înțelegem că nostalgia n-a fost niciodată un drapel care să adune în jurul său aderenți tineri.

A doua problemă pe care doresc să o supun atenției membrilor L.N.R. este cea a poziției conducerii centrale și locale Constanța față de Liga Ofițerilor din Marina Militară (L.O.M.M.). Am auzit de multe ori exprimate regrete că existența L.O.M.M. este neproductivă pentru interesele Marinei Române.

Am afirmat mai sus că L.N.R. trebuie să fie o instituție națională care trebuie să acționeze în toată țara pentru crearea și dezvoltarea conștiinței maritime naționale.

L.O.M.M. este o asociație socio-profesională, cu caracter local, care are ca obiectiv principal „promovarea și apărarea demnității, intereselor și prestigiul ofițerilor din Marina Militară, în plan social și profesional.”

De ce a apărut L.O.M.M., este ușor de înțeles, dacă ne raportăm numai la perioada de tranziție pe care o parcurgem și la posibilitățile financiare pe care le au ofițerii care trăiesc numai din soldă. Ea există pentru că este necesară în prezent și va dispărea, probabil, când statutul social al ofițerului va atinge standardele occidentale. Înțelept este să nu-i negăm existența și necesitatea care, după mine, are, în primul rând, o concepție hedonistă – a bunului trai. Cineva trebuie să le organizeze și lor un bal al mărișorului, o ieșire la pădure sau o excursie în Delta. Și, dacă vom face mai puțin apel la gradele și funcțiile pe care le-am avut și care inhibă puțin pe tinerii ofițeri din L.O.M.M., sunt convins că vor participa cu tot sufletul la îndeplinirea idealurilor majore ale L.N.R., care sunt și ale lor.

În final, îmi exprim convingerea că Liga Navală Română va avea viitor numai dacă în fruntea ei vor fi bărbați cu statut social deosebit și care îndeplinesc funcții înalte în stat, iar instrumentul ei de forță să-l constituie ofițerii din Forțele Navale. Nu se poate vorbi de marină fără marinari. Pensionarii, indiferent cât de mari grade și funcții au avut, sunt foști marinari.

CONTRIBUȚII ORIGINALE ÎN MODERNIZAREA ARMAMENTULUI NAVAL

Comandor doctor Costică CRĂCIUN

S-a născut la data de 04.10.1952, la Câmpulung Moldovenesc, județul Suceava, unde a urmat și cursurile Liceului Militar „Ștefan cel Mare”. Este absolvent al Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” din Constanța, Facultatea Electromecanică Navală, promoția 1975.

După absolvire, a fost repartizat la unitatea tehnică pentru rachete navale din Mangalia, unde a îndeplinit toate funcțiile ierarhice, până la șef de secție, inclusiv. În anul 1981 a fost promovat șef secție „Reparații armament de artilerie navală și arme sub apă” la Baza de Reparații Tehnică de Luptă Navală a Marinei Militare din Constanța, unde a coordonat și executat reparații de toate gradele la tehnica de armament naval.

În luna iulie 1983 a fost promovat în secția „Fabricații – reparații” din cadrul Direcției Tehnice și de Înzestrare a Comandamentului Marinei Militare, calitate în care a elaborat și coordonat planurile de reparații armament și fabricații piese de schimb specifice, a coordonat activitatea de elaborare și execuție a documentațiilor de reparații pentru diferite categorii de tehnică de armament și a elaborat și materializat soluții pentru amplasarea diferitelor categorii de armament la bordul navelor de luptă aflate în modernizare.

În anul 1991 a absolvit cursul de specializare în procesarea imaginilor pe computer la firma „ELECTROGEORGE” – Cairo, Egipt.

În ianuarie 1995 a fost promovat în funcția de șef al biroului exploatare – reparații armament, iar din anul 1997 a fost mutat în secția „Planificare logistică și dezvoltare tehnică” din cadrul aceleiași direcții. În luna aprilie 1999 a fost promovat ca șef al acestei secții, funcție pe care o îndeplinește și în prezent.

Începând din anul 2000 activează și în calitate de cadru didactic în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

În perioada 1995 – 2000 a efectuat următoarele stagii de pregătire și cursuri:

-1996 - Managementul resurselor de marină, Norfolk, SUA;

-1996 - Managementul activităților de reparații în domeniul naval, New Orleans, SUA;

-1998 - Managementul activităților de reparații și construcții noi de nave militare în șantieri navale civile, New Orleans, SUA;

-1999 - Cursul internațional de management a resurselor de apărare, Ottawa, Canada;

-1999 - Cursul post universitar de managementul resurselor tehnice și materiale ale Marinei Militare, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Constanța;

2000 – Curs de mentenanța sistemelor integrate, Aeromaritime Systembau, Munchen, Germania.

Între 1 aprilie 1995 – 30 martie 1999 a fost doctorand în „Științe ingineresti”, în cadrul Academiei Tehnice Militare București.

A susținut teza de doctorat la 15 decembrie 2000 cu tema „Contribuții la robotica instalațiilor de artilerie navală calibru mic și mediu”, obținând calificativul „FOARTE BINE”, cu distincția „CUM LAUDAE”.

Redăm în continuare câteva aprecieri asupra tezei din partea academicianului **Radu Voinea**, membru în Comisia de doctorat.

„Teza de doctorat abordează o tematică actuală, importantă atât din punct de vedere teoretic, cât și practic. Doctorandul s-a documentat temeinic și a dovedit un ascuțit spirit critic care i-a permis să se orienteze corect în ampla literatură științifică și tehnică consultată, să identifice stadiul actual al problematicei abordate și să formuleze obiectivele tezei, reușind să aducă o serie de contribuții originale, dintre care menționăm:

- Analiza raționalității schemelor constructive ale automatelor de artilerie navală prin intermediul studiului ciclogramelor;

- Sintetizarea unor modele matematice complexe pentru studiul dinamicii mecanismelor de automată din compunerea automatelor de artilerie navală;

- Tratarea unitară a aspectelor matematice privind geometria și cinematica ochirii instalațiilor de artilerie navală stabilizate și nestabilizate, în condițiile existenței balansului neregulat al navei etc.

Nivelul științific al tezei de doctorat este ridicat, iar domnul comandor dr. **Costică Crăciun**, prin modul temeinic în care s-a documentat, prin spiritul critic de care a dat dovadă în asimilarea bogatei literaturi științifice și tehnice pe care a consultat-o și prin contribuțiile originale pe care le-a adus, a dovedit reale calități de cercetător științific”.

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

Giganți

pe cer

La 2 iulie 1900 a avut loc la Friedrichshafen am Bodensee o prezentare de un tip aparte, care a produs miilor de spectatori o mare mirare, dar în același timp și o mare admirație. Dintr-o hală a fost tras pe apă, cu ajutorul unei plute, un obiect de peste 120 metri lungime, având o formă asemănătoare cu a unei țigarete. Legendarul dirijabil „LZ 1”, construit și dezvoltat de inventatorul său contele **Ferdinand von Zeppelin** a fost prototipul acestui mijloc nou de transport și al „armelor miraculoase germane” de mai târziu. Cu această dată a început o nouă eră a istoriei aeronautice.

Inventatorul

Contele **Ferdinand von Zeppelin** s-a născut la 8 iulie 1838 la Konstanz am Bodensee. La vârsta de

18 ani a intrat în armata Württemberg-ului și a devenit adjutantul regelui. După participarea la războiul germano-francez (1870-1871) a fost trimis ca împuternicit al Württemberg-ului în Consiliul Federal (Bunderstat) la Berlin.

După încheierea activității sale ca militar s-a preocupat activ de studiul posibilităților construirii unui dirijabil, astfel încât în anul 1895 și-a patentat „aparatură aerian dirijabil”. Până la primul start al dirijabilului „LZ 1” a trebuit să se scurgă o perioadă de aproape 5 ani, iar până în 1908 au mai fost construite încă trei dirijabile.

Pe baza unei colecții naționale, începând cu 8 septembrie 1908 a fost fondată în Friedrichshafen firma constructoare de

dirijabile „Luftschiffbau Zeppelin GmbH”. Acolo au luat naștere primele dirijabile pentru transportul civil de pasageri ca și dirijabilele pentru armata de uscat și pentru marină.

La 8 martie 1919 contele **Ferdinand von Zeppelin** a murit la Berlin.

Vremea războiului

Progresele tehnice în ceea ce privește realizarea dirijabilelor au fost remarcabile cu puțin înaintea și în timpul Primului Război Mondial. În 1908 comandamentul Trupelor de Usat a luat în primire primul dirijabil „LZ 3”. Conducerea armatei a început să folosească cu grijă aceste dirijabile, care fuseseră gândite și

proiectate pentru cercetare și unele misiuni de luptă.

Odată cu începerea războiului, transportul civil aerian a încetat. În zilele războiului frica și groaza în legătură cu dirijabilele s-a intensificat și lărgit, mai ales asupra populației din insulele britanice. În septembrie 1915 bombardamentul asupra Londrei a produs un mare incendiu, iar în septembrie 1916 a fost lansată de către un dirijabil o bombă de 300 kg în urma căreia 36 de civili și-au pierdut viața.

Cu toate acestea s-a dovedit curând că dirijabilele nu erau niște arme infailibile, deoarece produceau pierderi mari de materiale și personal proprii. Deja după două luni de la începutul războiului jumătate

100 DE ANI DE ISTORIE A DIRIJABILELOR

din dirijabilele germane fuseseră distruse. Pentru inamic era relativ ușor să scoată din luptă „Giganții de pe cer” cu ajutorul armamentului portabil ușor. Aceste aparate de zbor erau umplute cu hidrogen (în stare gazoasă), care ardea și era ușor inflamabil și zburau la înălțime joasă. În total au rezistat războiului numai 15 dirijabile. Odată cu terminarea războiului o parte din dirijabile au fost distruse de către echipajele lor, iar cealaltă parte, în conformitate cu prevederile Acordului de Pace, a fost cedată Aliaților ca despăgubire de război.

Dirijabilul și propaganda germană

La începutul anilor '20 s-a reluat transportul civil aerian cu ajutorul dirijabilelor. Având

poștale proprii – toate acestea ofereau atmosfera unui hotel de lux din acea perioadă.

Național-socialiștii au folosit cu multă iscusință dirijabilele pentru țelurile lor propagandistice. Cu ajutorul lor, svastica a fost purtată în toată lumea, iar aceste aparate trebuiau să arate clar oamenilor superioritatea tehnică a Reichului german.

Și pentru transportul intern au fost construite dirijabile, acestea fiind mai mici și mai rapide. Astfel, în anul 1919, LZ 120 Bodensee atingea deja o viteză în jurul a 125 km/h. Folosite în special pe ruta Friedrichshafen-Berlin, dirijabilele au realizat în anul 1919 această cursă de 100 de ore, fiind transportați 2.250 de pasageri, precum și 3.000 kg de marfă și 5.000 kg colete poștale. O

Frankfurt. În 1940 a urmat scoaterea din folosință a LZ 127 și cu aceasta a luat sfârșit navigația aeriană a dirijabilelor.

Renașterea

Ceea ce fascina deja spectatorii la 2 iulie 1900 s-a repetat pe 18 septembrie 1997, în Friedrichshafen. Pe terenul târgului din localitate, circa 3.000 de spectatori au urmărit zborul inaugural al nou construitului dirijabil NT (Neue Technologie - tehnologie nouă) LZ N07, lung de numai 75 m. După ce în anul 1993 a fost fondată societatea „Zeppelin Luftschifftechnik GmbH” în Friedrichshafen, a urmat construirea unui prototip. La 2 iulie 2000, cu ocazia jubileului „100 de ani Zeppelin”, nepoata contelui von Zeppelin a botezat primul nou dirijabil cu numele de „Friedrichshafen”.

Tehnologia nouă, ca de exemplu elicea și motoarele cu posibilități de orientare în plan orizontal și vertical, conferă posibilități de manevră la care dirijabilele anterioare nu au ajuns. Pe lângă domeniul turismului sau al reclamei, experții văd acest dirijabil și ca o platformă ideală pentru misiuni speciale, cum ar fi, de exemplu, căutarea minelor. Cele mai importante caracteristici de zbor – planare cu vibrații reduse și

ușoare, durată mare de zbor, până la 24 ore, o avionică de bord ultra-modernă ca și posibilitatea de staționare la punct fix în aer – ar putea constitui premisele utilizării în această direcție.

Până acum, noul dirijabil a realizat zboruri cu o durată totală de aproape 550 de ore. Cel de-al doilea dirijabil se afla în stare finală de montare și urma să execute primul zbor până la finele anului 2000.

Construcția celui de-al treilea dirijabil a început în luna septembrie 2000. O a doua posibilitate de întrebuințare a noilor dirijabile se bazează pe golul existent pe piață în ceea ce privește transportul greu și de mare tonaj (supergreu). Această problemă ar putea fi rezolvată cu ajutorul unui dirijabil special („Cargo – Lifter”). La 6 ianuarie 2000 a avut loc primul zbor test experimental al unui astfel de dirijabil.

Pentru finanțarea ulterioară a acestor proiecte, societatea nou înființată „Cargo – Lifter AG” va fi cotelă la bursă.

În curând, vor putea fi văzuți din nou, destul de des „Giganții de pe cer”.

Blau Jungs (octombrie 2000)

Foto: Blau Jungs

Traducerea și adaptarea
Căpitan-comandor
Costel TĂTARU

drept slogan „Spre America de Sud în 3 zile”, organizatorii făceau o intensă reclamă pentru transportul cu ajutorul Zeppelinelor. Dirijabile LZ127 Graf Zeppelin și LZ129 Hindenburg au devenit simbolul pentru realizarea unei călătorii de lux în jurul lumii. Meniuri deosebite și diversificate, muzica de pian decentă, dușuri cu apă caldă, un ziar propriu, bibliotecă, birouri cu hârtie de scris cu antet și mărci

realizare ieșită din comun pentru acele vremuri.

La 6 mai 1937, era dirijabilelor a apus atunci când, în catastrofa de la Lakehurst (SUA), au murit într-o mare de flăcări 13 pasageri și 22 de membri ai echipajului, printre care și comandantul dirijabilului. Drept urmare, construcția noului LZ 130 a fost oprită, iar vechiul model LZ 127 Graf Zeppelin a fost oprit de la zbor și a fost amenajat ca dirijabil muzeu în

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Noutăți editoriale

MODELE OPTIMIZATE ÎN CONDUCEREA ACȚIUNII MILITARE

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

Recent, patrimoniul gândirii militare românești a fost îmbogățit de apariția unei noi lucrări intitulată „Modele optimizate în conducerea acțiunii militare”. Lucrarea are ca autori trei reputați cercetători: general de armată dr. **Mircea Mureșan**, colonel dr. ing. **Alexandru Mihalcea** și comandor ing. drd. **Traian Moșoiu**.

În principiu, esența activității de conducere, indiferent de nivelul ierarhic la care se desfășoară, presupunând concentrarea tuturor forțelor către realizarea unui scop, dublată de obținerea unui efect optim cu folosirea unui minim de resurse, este reprezentată de către DECIZIE. În domeniul militar, structura și

înzestrarea unităților și marilor unități, procesul pregătirii pentru luptă, organizarea și ducerea operației etc. reprezintă decizii de importanță strategică. Ele necesită un volum mare de resurse, fapt ce justifică, printre altele, un management participativ, folosirea pe scară largă a metodelor matematice și a calculatoarelor electronice.

Cercetarea acestui proces, mai ales acum, când eforturile României, ale armatei sale, vizează prioritar integrarea în structurile și mecanismele europene și euro-atlantice, proces amplu ce presupune, în primul rând, o schimbare de mentalitate, dublată de interoperabilitate cu Alianța Nord-Atlantică, are o valoare practică apreciabilă pentru construcția militară, pentru fenomenul militar general în perspectiva deceniilor următoare, deoarece evidențiază cerințe obiective ale perfecționării forțelor noastre armate, bazate pe știință, competență, calitate.

O astfel de cercetare, bazată fără îndoială pe un mecanism matematic complex, este folosită în lucrarea de față, lucrare structurată pe trei mari capitole: „Considerente asupra abordării sistematice a conducerii acțiunii militare”; „Modelarea procesului decizional”; „Modele stohastice optimizate în conducerea acțiunii militare”.

Prin aceasta este făcut un pas important spre înțelegerea profundă a devenirii științei ca factor determinant al dezvoltării domeniului militar.

Mircea Mureșan

Alexandru Mihalcea

Traian Moșoiu

MODELE OPTIMIZATE ÎN CONDUCEREA ACȚIUNII MILITARE

SEMNAL

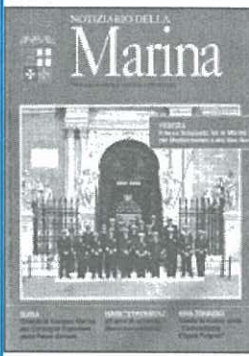
REVISTA GENERAL DE MARINA (decembrie 2000)

● Puterea navală în noul mileniu. Submarinul în secolul XXI ● Navele de pasageri de mare viteză ● Euromarfor: Traectorie și viitor ● Cercetarea hidrografică și oceanografică a zonei economice exclusive spaniolă de către nava *Hesperides* (A - 33) ● Submarinele spaniole: scurtă istorie a mascotelor acestora. (B.D.)

NOTIZIARIO DELLA MARINA (decembrie 2000)

● Al treilea simpozion al Marinelor Militare din Marea Mediterană și Marea Neagră (Veneția, 17-20 octombrie 2000) ● Două noi unități de patrulare pentru Marina Militară italiană ● Personalul feminin – sondaj în Forțele Armate Italiene ● Exercițiul „Pegaso 2000-2” ● Noutăți despre serviciul militar în Forțele Armate Italiene ● Instrumente internaționale de luptă împotriva poluării marine și responsabilități.

JANE's NAVY INTERNATIONAL (aprilie 2001)

● Programele de modernizare a rachetelor STANDARD ● Marina Militară Italiană intenționează să demareze construcția celui de-al doilea portavion ● Marina Regală Norvegiană își dezvoltă componenta de aviație navală prin modernizarea aparatelor P-3C Orion ● Forțele amfibii și sprijinul aerian în desfășurarea misiunilor specifice. (C.S.)

JANE's DEFENCE WEEKLY (21 martie 2001)

● Catamaranele din Marina Regală Australiană ● HMS Albion, o nouă navă de debarcare pentru Royal Navy ● Elicopterele Mi-24 din dotarea armatei poloneze intră într-un proces de modernizare ● Reduceri în bugetul apărării Turciei ● Aparatele de vedere pe timp de noapte pot asigura succesul misiunilor de luptă. (C.S.)

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari

CAREUL MARINARILOR

Mariana PĂVĂLOIU

Lucrarea aceasta, cum ar spune vladica, *facerea muzeului*, începută în urmă cu doi ani, mi-a oferit multe bucurii – unele concretizate într-un muzeu al aducerilor aminte, dar și *ia aminte, tinere student!* Altele sunt ceea ce ne-ar plăcea să avem - cât mai mulți prieteni! Și pentru ei ne mai rugăm să mai rămână o clipă, împreună să fim mai buni, mai darnici, mai curați, trăind timpul la trecut, prezent și viitor. Octogenarii își poartă cu semeție în „sacul de marinar” bogăția vârstei și dragostea dintâi, marinăria.

Întâlnirea din data de 16 februarie a.c. în casa de pe strada Latină, ce de mai bine de un an de zile mi-a devenit atât de familiară, mi-a întărit cele afirmate mai sus. Cu unii dintre acești minunați prieteni mă întâlnisem în urmă cu două săptămâni la deschiderea Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, impresiile erau încă vii și le împărtășeau gazdei noastre, domnul comandor (r) **Nicolae Valasoglu**, căruia sănătatea nu i-a permis să fie prezent la inaugurare. „Nae, icoana și candela dată de tine, se află la loc de cinste, iar fotografia și obiectele tale sunt în aceeași vitrină cu Jean-Marin Dumitrescu”, îl asigură domnul comandor (r) **Nicolae Mujicov**.

Primesc spre informare „Actul de constituire”: „Astăzi, 10 ale lunii lui Genar, în anul Domnului 2001, s-au pus bazele unei „frății de ancoră”, ce va purta cinstitul nume de „Careul marinarilor”. Membrii fondatori: Mihai Bănceanu (Mimică), Romeo Hagiac, Paul Ionescu, Nicolae Mujicov, Raymond Stănescu, Nicolae Valasoglu. Scopul constă în: ● abordarea și promovarea unor probleme de marinărie ● perpetuarea și transmiterea tradițiilor Marinei Române în rândurile noii generații. În continuare, va manifesta o cât mai amplă și susținută preocupare pentru înzestrarea Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu donații din partea membrilor „Careului marinarilor” și a familiilor camarazilor lor. Pentru organizare se vor împărți

membrii careului în cele două borduri tradiționale, conform Regulamentului de roluri. Fiecare bord are, pe rând, sarcina organizării întâlnirilor lunare, în fiecare a doua miercuri a lunii la nava-bază din strada Latină”.

Pentru astăzi, la ordinea de zi – informare asupra deplasării la Constanța pentru a participa la inaugurarea Muzeului Academiei Navale și primirea de noi membri: **Gheorghe Popescu (Bonzo)**, **Mircea Romano**.

Le mulțumesc gazdelor mele pentru cuvintele frumoase, pentru ajutorul lor neprețuit fără de care muzeul nu s-ar fi încheiat și îi asigur că voi transmite, așa cum m-au rugat, salutul și mulțumirile lor rectorului Academiei Navale, domnul contraamiral prof. univ. dr. **Gheorghe Marin**, pentru modul deosebit în care i-a primit.

La plecare, primesc de la domnul contraamiral (r) **Raymond Stănescu** prețioase documente legate de sărbătoarea celor 101 zile în Școala Navală, două fotografii inedite cu amiralul Horia Macellariu, și un superb buchet de iriși ce-mi fac, alături de cărțile donate de domnii comandori (r) **Nicolae Valasoglu** și **Paul Ionescu**, călătoria mai frumoasă până la Constanța. Închei, redând pentru minunații membri ai Careului Marinarilor, binecuvântarea vladicăi: „Fie domnul cu voi și să vă aibă în paza lui”.

CARTUL LIBER

Cunoaște-te prin tine însuși!

Un test pentru manageri... și nu numai! SUNTEȚI UN OM AL PROGRESULUI?

Progresul este o realitate și o necesitate managerială grea – dacă nu imposibil – de contestat. De multe ori însă, în pofida acestei evidențe, managerii sunt dispuși să accepte factorii/măsurile de progres doar cu condiția ca riscurile implicate să fie asumate de altcineva.

Un alt factor de rezistență la progres, la schimbare, rezidă din incapacitatea conducătorilor de a identifica valențele pozitive, avantajele unor noi metode și proceduri (competență profesională deficitară).

În fine, rezistența la schimbare – mai mult sau mai puțin conștientizată, mai mult sau mai puțin intensă – este alimentată și de factori pur psihologici. Schimbările perturbă procesele decizionale și acționale rutiniere – uneori anchilozate –, presează asupra structurilor cognitiv-motivaționale, obligă la creativitate etc.

În consecință, mulți manageri utilizează o sumedenie de obiecții – prezentate cu titlul de argumente – pentru a torpila propunerile de schimbare și progres și a-și menține astfel confortul psihologic al rutinei, dar și – foarte probabil – al ineficienței; multe din aceste „argumente” au intrat deja în folclorul științei conducerii.

Dumneavoastră cum reacționați atunci când apare o idee nouă în organizația/serviciul de care răspundeți? Acceptați ideile sau căutați imediat argumente pentru a le respinge? În definitiv, sunteți sau nu un om al progresului?

Parcurgeți testul următor și ... meditați.

Comandor Filaret SÎNTION

TESTUL

Veți găsi mai jos zece din cele mai cunoscute – am putea spune chiar clasice – obiecții la schimbare. Apreciați în ce măsură le-ați folosit în activitatea dumneavoastră, în conformitate cu următoarea scală:

- 5. – foarte des
- 4. – des
- 3. – uneori
- 2. – rar
- 1. – foarte rar, deloc

Încercuți varianta de răspuns corespunzătoare

1. Am încercat asta și mai demult.
5 4 3 2 1
2. Nu se va putea aplica în activitatea noastră.
5 4 3 2 1
3. Nu avem timpul necesar.
5 4 3 2 1
4. Nu am mai făcut aceasta înainte.
5 4 3 2 1
5. Nu este practic pentru noi.
5 4 3 2 1
6. Este prea târziu pentru noi.
5 4 3 2 1
7. Este o schimbare prea radicală.
5 4 3 2 1
8. A mai încercat-o cineva?
5 4 3 2 1
9. Ne-am descurcat foarte bine și fără aceasta.
5 4 3 2 1
10. Beneficiile obținute nu vor acoperi cheltuielile de aplicare.
5 4 3 2 1

INTERPRETARE

Faceți suma punctelor obținute. Dacă ați obținut:

Între 10 și 15 puncte: Indiscutabil sunteți un om al progresului, dar uneori hazardat. Acceptați o idee nouă intuitiv, riscul constând în faptul că de multe ori renunțați la o analiză riguroasă ulterioară acceptării. Fundamental sunteți un om optimist și foarte încrezător în propriile forțe, de unde și concluzia că veți reuși întotdeauna. Este foarte bine, dar vă recomandăm ca, după acceptarea ideii, să cereți un studiu de evaluare tehnică, economică etc.

Între 16 și 25 puncte: Sunteți ceea ce se cheamă un manager modern, orientat spre progres și schimbări raționale. Dacă vă situați în intervalul 16-20 puncte, aveți o mentalitate „americană” redată prin expresia „De ce nu?” – orice idee este bună, până la proba contrarie. Acceptați imediat ideile și propunerile celorlalți – ceea ce îi motivează foarte puternic și le dezvoltă în continuare creativitatea – urmând ca ulterior să procedați la analiza și evaluarea lor. În funcție și de alți factori – macro și microeconomici și sociali – ați putea fi un manager al priorităților absolute. Dacă vă situați în intervalul 21 – 25 puncte, sunteți „german”: „De ce așa?” „Să verificăm întâi.” Nu este vorba despre respingerea ideii, ci de condiția verificării ei în cele mai mici detalii, consecințe etc. În același timp, colaboratorii știu că trebuie să vă facă propuneri bine analizate în prealabil. Îndeplinind însă criteriile de acceptare, ideea va fi exploatată la maxim, cu minuția și rigoarea tipic ... germane.

Între 26 și 35 de puncte. Structural, sunteți pentru progres și schimbare; vă atrage ineditul, aveți o mare dorință de a reuși. Anumite eșecuri și experiențe anterioare au accentuat însă excesiv atitudinea dumneavoastră de prudență – justificată până la un punct – astfel că acum păreți un om indecis, oscilant. Vă sunt necesare structuri și proceduri eficiente de identificare, evaluare și aplicare a noului. În același timp, vă este necesară și o mică terapie psihologică de recăștigare a încrederii în forțele proprii, pe care în mod real le aveți.

Între 36 și 45 de puncte. Vă adaptați foarte greu la schimbări, acceptați foarte greu introducerea noului. Doar presiunea majoră a situațiilor, evenimentelor vă determină să acționați. Sunteți ceea ce s-ar putea numi un conservator moderat. Depinde de dumneavoastră cum veți proceda în continuare. Tot ce vă putem spune este că nu puteți opri progresul; ceea ce puteți face este să-l opriți în sectorul condus de dumneavoastră. Dacă ideea este bună, va apărea o altă persoană care o va studia și o va folosi în mod corespunzător. De ce să nu o faceți dumneavoastră?

Între 46 și 50 de puncte. Sunteți un conservator incorrigibil. Blocați noul acționând chiar împotriva evidenței. Nu vă putem prognoza o eficiență pe termen lung a sectorului pe care-l conduceți, mai ales dacă independența dumneavoastră decizională este foarte ridicată. Acceptați o constatare dură? Nu (mai) sunteți indicat pentru o funcție de conducere, după cum s-ar putea să fi ajuns în acest post întâmplător sau pe alte criterii decât cele de competență reală.

INFO/BLITZ

Evaluarea sistemului de relații publice.

În cadrul programului de analiză a sistemului de relații publice din Armata României și a modului de cooperare cu celelalte structuri guvernamentale de informare publică luni, 19 martie a.c., domnul **Eric Slayton**, expert în comunicare strategică, a făcut o vizită de evaluare la Statul Major al Forțelor Navale.

Expertul american a fost primit de domnul contraamiral **Victor-Aurel Blidea**, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, s-a întâlnit cu ofițerii de relații publice din Forțele Navale numiți pe funcții și cu redactorii-șefi ai celor două mijloace de presă – revista **MARINA ROMÂNĂ** și redacția radio-TV **SCUTUL DOBROGEI**. (C.S.)

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

În prezența unui numeros public, militar și civil, la Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a avut loc vernisarea expoziției „Din cuffăul unui marinar”. Au fost expuse în două săli, uniforme, accesorii ale acestora, documente, fotografii, albume, cărți, obiecte personale ce au aparținut locotenent-comandorului Gheorghe-Iulius Mănescu (1916-1988). Personalitatea ofițerului a fost evocată de către comandorul Aurel Popa, locțiitorul comandantului Academiei Navale pentru probleme de stat major, Mariana Păvăloiu, muzeograf, și de copiii celui reamintat, Silvia și Gheorghe Mănescu. De asemenea, cu acest prilej a fost dezvelită placa prin care sala de navigație a primit numele locotenent-comandorului Gh.I.Mănescu. (Mariana Păvăloiu)

Veterani la Academia Navală.

Vineri, 16 martie a.c. cadrele didactice și ofițerii cursanți din cadrul Facultății de comandă, stat major și tehnică militară s-au întâlnit cu ofițerii veterani ai celui de-al doilea război mondial. Au depănat amintiri din trecute vieți marinărești viceamiral (r) ing. Marcel Diaconescu, contraamiral (r) Raymond Stănescu, comandorii (r) Romeo Hagiac, Doru Ionescu, Paul Ionescu Plache, Nicolae Mujicov, Mircea Păun, Nicolae Valasoglu. Un moment emoționant l-a constituit conferirea „Diplomei de excelență” domnului comandor (r) Nicolae Valasoglu, promoția 1940, pentru generoasa donație făcută Muzeului Academiei Navale. Documentul a fost înmănat de domnul comandor Valentin Botezatu, șeful Facultății de comandă și stat major, care a moderat întreaga activitate. În aceeași zi, Clubul Academiei Navale a găzduit întâlnirea de suflet a studenților navaliști cu veterani veniți de la București, Iași și din Constanța. Au fost clipe de caldă aducere aminte când „... Și eu am fost student al Academiei Navale”. Discuțiile au fost atât de incitante încât studenții au uitat și de ora mesei, iar veteranii au concluzionat că deși pe vremea domniilor lor școala avea alt local și în cel de azi s-au simțit, preț de două ore, studenți ai Academiei Navale. (M.P.)

Muzeul Marinei Române din Constanța.

Joi, 29 martie 2001, Școala nr.12 „B.P.Hasdeu”, Liceul „Lucian Blaga” și Liceul „Cobadin” au organizat, în cadrul programului educațional „Scriitori dobrogeni”, evocarea scriitorului-marinar JEAN BART intitulată „100 de ani de la primul JURNAL DE BORD din literatura română”, semnat de Jean Bart. Evocarea a fost însoțită de lansarea numărului omagial al revistei școlare „Jean Bart”, portofolii tematice și o expoziție de desene inspirate din lucrarea „Jurnal de bord” de Jean Bart. (Locotenent Mugur Crîngașu)

